

Bruxelles, den 13. september 2018
(OR. en)

12137/18

PUBLIC 57
INF 166

NOTE

Vedr.: MÅNEDSOVERSIGT OVER RÅDETS RETSAKTER – MAJ 2018

Dette dokument indeholder en oversigt over de retsakter¹, som Rådet har vedtaget i maj 2018^{2 3}.

Det indeholder oplysninger om vedtagelsen af lovgivningsmæssige retsakter, herunder:

- datoen for vedtagelsen
- den pågældende rådssamling
- nummeret på det vedtagne dokument
- EUT-henvisningen
- de gældende afstemningsregler, afstemningsresultaterne og, hvis det er relevant, stemmeforklaringerne samt erklæringerne til Rådets protokol.

¹ For enkelhedens skyld angives også korte titler, jf. Rådets dagsordener (angivet med *kursiv*).

² Med undtagelse af visse retsakter, der har et begrænset anvendelsesområde, såsom procedureafgørelser, udnævnelser, afgørelser truffet af organer, der er oprettet ved internationale aftaler, punktuelle budgetafgørelser o.l.

³ Ved lovgivningsmæssige retsakter vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure kan datoen for den rådssamling, hvor retsakterien blev vedtaget, afvige fra den pågældende retsakts faktiske dato, da retsakter vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure først anses for vedtaget, når de er undertegnet af formanden for Rådet, formanden for Europa-Parlamentet og generalsekretærene for de to institutioner.

Dette dokument indeholder desuden oplysninger om vedtagelsen af ikkelovgivningsmæssige retsakter, som Rådet har besluttet at gøre offentligt tilgængelige.

Dokumentet er også tilgængeligt på Rådets websted:

[Månedsoversigter over Rådets retsakter \(retsakter\) – Consilium](#)

De dokumenter, der nævnes i oversigten, kan findes i det offentlige register over Rådets dokumenter: [Dokumenter og publikationer – Consilium](#)

Det skal bemærkes, at dette dokument udelukkende er til orientering – kun Rådets protokoller har gyldighed. Disse er tilgængelige på Rådets websted: [Rådets protokoller – Consilium](#)

OPLYSNINGER OM RETSAKTER VEDTAGET AF RÅDET I MAJ 2018

Skriftlige procedurer afsluttet den 7. maj 2018

IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER

RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2018/694 af 7. maj 2018 om gennemførelse af afgørelse 2014/932/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Yemen EUT L 117 af 8.5.2018, s. 17-18	8522/18
Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/689 af 7. maj 2018 om gennemførelse af artikel 15, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1352/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Yemen EUT L 117 af 8.5.2018, s. 1-2	8525/18

Skriftlige procedurer afsluttet den 8. maj 2018

IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER

RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2018/699 af 8. maj 2018 om gennemførelse af afgørelse 2013/798/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Centralafrikanske Republik EUT L 117I af 8.5.2018, s. 3-4	8584/18
Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/698 af 8. maj 2018 om gennemførelse af artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 224/2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik EUT L 117I af 8.5.2018, s. 1-2	8585/18

3615. samling i Rådet for den Europæiske Union (almindelige anliggender) den 14. maj 2018 i Bruxelles**LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER**

RETSAKT	DOKUMENT	AFSTEMNINGSREGEL	STEMMER
<i>Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 1/2018</i> Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 1 til det almindelige budget for 2018, der ledsager forslaget om anvendelse af EU's Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Grækenland, Spanien, Frankrig og Portugal	8107/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Undlod at stemme: UK
<i>Revision af fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge</i> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EØS-relevant tekst) EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43-74	72/17	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen beklager, at det reviderede direktiv ikke giver den samme grad af åbenhed om reelt ejerskab af truste, der arbejder med gevinst for øje, som det er tilfældet for selskaber og andre juridiske enheder.

Den understreger, at det i lyset af EU-retten generelle principper og begrundelsespligten er af afgørende betydning, at EU-lovgivningen indeholder tilstrækkelige, specifikke, hensigtsmæssige og juridisk korrekte begrundelser med hensyn til adgangen til de oplysninger om reelle ejere, der findes i centrale registre. Af begrundelsen skal det klart og tydeligt fremgå, hvilke betragtninger ophavsmanden til retsaksen har lagt til grund, således at de berørte kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det er Kommissionens opfattelse, at det at give offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab af selskaber er berettiget set i lyset af det generelle behov for gennemsigtighed i virksomhedsanliggender med henblik på at beskytte tredjeparters interesser, og at dette aspekt af direktivet vedrører artikel 50 i TEUF. Kommissionen beklager, at Europa-Parlamentet og Rådet har vurderet, at dette aspekt blot bør betragtes som en positiv bivirkning og ikke kræver angivelse af artikel 50 i TEUF som yderligere retsgrundlag.

Henset til, at valget af artikel 114 i TEUF som det eneste retsgrundlag ikke indebærer retlige konsekvenser i dette tilfælde, kan Kommissionen acceptere den endelige udgave af direktivet.

Erklæring fra Kommissionen

I betragtning af at den i direktivet fastlagte tærskel for aktiebesiddelsen eller ejerandelen kun er vejledende og udgør en af flere bevisfaktorer, som der bør tages hensyn til, understreger Kommissionen behovet for identifikation og kontrol af reelle ejere. I lyset af den risiko, der er forbundet med ikkefinansielle enheder, som ikke udøver aktiv virksomhed, bør forpligtede enheder følgelig anvende en lavere tærskel for at fastslå det reelle ejerskab af disse enheder. Dette gælder navnlig med hensyn til passive ikkefinansielle enheder, der udgør en undergruppe af indberetningspligtige enheder, som er defineret i direktivet om administrativt samarbejde og omhandlet i OECD's globale standard for automatisk udveksling af oplysninger.

Erklæring fra Østrig

Østrig er stærkt bekymret over, at den nuværende tekst ikke skaber øget gennemsigtighed med hensyn til reelt ejerskab, som er nødvendig for at undgå misbrug af truster til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Der er et klart behov for at oprette centrale og offentlige registre over reelle ejere for truster i den medlemsstat, efter hvis lovgivning truster er reguleret (artikel 31 i direktiv 2015/849). Uheldigvis øger den foreliggende tekst denne manglende gennemsigtighed med hensyn til reelt ejerskab af truster endnu mere, idet den sikrer reelle ejere af visse typer truster anonymitet. Østrig opfordrer derfor til at afhjælpe denne åbenlyse mangel i den fremtidige ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Erklæring fra Nederlandene

Nederlandene støtter direktivet om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, men er betænkelig ved gennemførelsesperioden på 20 måneder for medlemsstaterne til at oprette et register med oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer. En hurtig inkorporering og gennemførelse af ændringerne i de enkelte medlemsstater er vigtig. I medlemsstater – som f.eks. Nederlandene – hvor truster og lignende juridiske arrangementer ikke er reguleret i national ret, og hvor der endnu ikke er indført noget registreringskrav for truster, forekommer det imidlertid højst ambitiøst at skulle oprette funktionsdygtige registre med oplysninger om reelt ejerskab inden for 20 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttrædelse.

<i>LULUCF-forordningen</i> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EØS-relevant tekst). EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1-25	68/17	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Imod: PL Undlod at stemme: LV
---	-------	----------------------	--

Erklæring fra Letland og Litauen

Letland og Litauen værdsætter det estiske formandskabs bestræbelser på at integrere sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) i de klimaforandringspolitiske rammer efter 2020.

Imidlertid har begge lande efter at have noteret sig den endelige kompromistekst betænkeligheder i forhold til de obligatoriske regnskabsforpligtelser for vådområder fra og med 2026.

Vådområders betydning som effektive økosystemer for opbevaring af kulstof bør anerkendes.

Geografiske forhold betyder dog, at der er en væsentligt højere andel af vådområder i Nordeuropa og i nogle vesteuropæiske lande i forhold til EU-gennemsnittet.

Derfor er disse områder særligt vigtige for fastsættelsen af klimamål (og opfyldelsen af reglen om neutralitet ("no-debit rule")) samt for effektiv og bæredygtig ressourceforvaltning.

I henhold til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) opfordres landene til at anvende den seneste tekniske vejledning i de supplerende retningslinjer for vådområder fra 2013 til IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser til at rapportere deres emissioner og optag fra forvaltede vådområder. Fremskridt med gennemførelsen af de supplerende retningslinjer for vådområder fra 2013 varierer fra EU-medlemsstat til EU-medlemsstat.

Betydningen af landenes fremskridt med gennemførelsen af de supplerende retningslinjer for vådområder fra 2013 øges ved anvendelse af obligatorisk regnskab for vådområder, da sammenligneligheden af forhold vedrørende målopfyldelse og økonomiske implikationer i så fald inddrages.

For at sikre et solidt og gennemsigtigt regnskabssystem bør alle medlemsstater anvende de samme retningslinjer for vådområder, før der indføres obligatorisk regnskab.

Hertil kommer, at der kræves en betydelig indsats og tilstrækkelig tid, for at medlemsstaterne kan fremskaffe nøjagtige nationale data om forvaltning af vådområderne og mindske usikkerheder. I denne henseende udestår der stadig et stort arbejde, og fremskaffe nationale faktorer for regionerne (tempereret område), især fordi de nationale faktorer i de supplerende retningslinjer for vådområder fra 2013 er behæftet med stor usikkerhed. Der bør på EU-plan gives passende videnskabelig og metodologisk støtte til medlemsstaterne.

I betragtning af ovenstående omstændigheder opfordrer vi på det kraftigste Europa-Kommissionen til under de kommende revisioner af forordningen at tage højde for den mulige mangel på nøjagtige data og nationale emissionsfaktorer til vurdering af emissioner og optag i forbindelse med forvaltning af vådområder samt at sikre, at de enkelte medlemsstater har tilstrækkelig tid til at forbedre dem.

Erklæring fra Polen

Polen udtrykker dyb skuffelse over den vedtagne udgave af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU. Det er ikke ordentligt afspejlet i den foreslåede lovgivning, at skovøkosystemer udgør det største og vigtigste kulstofdræn i Europa. Fastsættelse af skovreferenceniveauet for forvaltede skovarealer på grundlag af en kort periode mellem 2000 og 2009 er en vilkårlig afgørelse til fordel for nogle lande og til skade for andre, idet perioden ikke er repræsentativ nok for forvaltningen af deres skove. Herudover er der skabt et uhensigtsmæssigt billede af skovbrug i medlemsstaterne, idet regnskabssystemet er baseret på et sådant konstrueret skovreferenceniveau, og idet fordelingsnøglen for kompensationsmekanismen bruger skovdækkeparametret som grundlag, på trods af at dette kun udgør et af mange parametre vedrørende skovbrugssektoren. Ovennævnte regnskabsmetode kan medføre, at der genereres debet, selv i den situation, hvor skovbiomasseressourcer vokser som følge af et reelt nettooptag.

Hvis de langsigtede klimafordele, som skovøkosystemerne giver, ikke anerkendes tilstrækkeligt og regnskabsføres som emissioner, på trods af at hugstmængden er meget lavere end den årlige nettotilvækst, vil de planlagte investeringer i skovbrugs- og træsektoren blive meget begrænsede. Dette sætter spørgsmålstegn ved den rolle, skove og træ spiller i EU's fremtidige grønne økonomi. EU bør fremme brugen af EU's skovressourcer, da det ikke alene er en miljøvenlig løsning, men også bidrager til at styrke den rolle, skove spiller i bioøkonomien og til en bæredygtig udvikling af regionen. Begrænsning af træhugst i EU vil uvægerligt medføre en stigning i importen af trævarer fra tredjelande.

Endvidere er Polen også dybt betænkelig ved regnskabsreglernes nuværende struktur i relation til kompensationsmekanismen for forvaltede skovarealer (artikel 11, stk. 1), da de vil fratage en medlemsstat muligheden for at bruge fleksibilitetsmekanismen mellem sektorerne LULUCF og ESR med forbehold af artikel 7 og de grænser, der er defineret i bilag III til ESR. Brugen af enheder fra kompensationsmekanismen indebærer, at brugen af artikel 7 i ESR-forordningen opgives.

Polen er af den opfattelse, at dette strider imod den oprindelige hensigt, som er at styrke skovbrugssektorens rolle i gennemførelsen af EU's klimapolitik, idet der er en begrundet risiko for, at ovennævnte betingelser for brug af kompensationsmekanismen for forvaltede skovarealer er blevet fastlagt for at begrænse omfanget af brugen af individuelle grænser i fleksibilitetsmekanismen ESR – LULUCF, hvilket så vil udgøre et yderligere element i forøgelsen af reduktionsmålet. Sammen med betingelsen om at opfylde en regel om neutralitet på EU-plan giver ovenstående anledning til store betænkeligheder, fordi opfyldelsen af denne betingelse i vid udstrækning er uden for en given medlemsstats kontrol, hvilket efter Polens opfattelse ikke bør ske.

Erklæring fra Portugal

Portugal accepterer den enighed, der er opnået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet. Vi vil dog gerne understrege, at vi har en række betænkeligheder vedrørende tilgangen til denne sektor.

Som vi har fremhævet fra begyndelsen af denne debat, bør LULUCF-sektoren integreres fuldt ud i klimapolitikken på en måde, som forholder sig til og giver incitamenter til at levere faktiske emissionsreduktioner og fremmer kulstofbindingen. LULUCF-sektoren er afgørende for at levere den CO₂ -neutralitet, der foreskrives i Parisaftalen, og for Portugals eget mål om CO₂ -neutralitet senest i 2050.

Vi fremhævede også fra begyndelsen de mange muligheder og veje til at forbedre et system, som blev udviklet inden for rammerne af Kyotoprotokollens arkitektur, og som allerede har vist sig at være unødvendigt kompleks og meget begrænset som værktøj til at fremme egentlig handling.

Det endelige resultat har resulteret i større tvetydighed, nemlig i beregningen af skovreferenceniveauerne. Det går også ud over den internationale orientering vedrørende isoleret regnskabsføring af dødt ved.

Disse to forhold gør forordningen kompleks, hvilket gør det vanskeligere at forklare og gennemføre den.

Portugal understreger desuden, at den obligatoriske regnskabsføring af vådområder vil kræve en betydelig indsats fra en række medlemsstaters side, for hvilke vådområder er en ubetydelig kilde til emissioner.

Vi mener, at det efter 2030 vil være muligt at forbedre denne model væsentligt, baseret på erfaringerne fra gennemførelsen heraf og på andre forsvarlige tilgange, der på nuværende tidspunkt anvendes af andre lande under Parisaftalen.

<i>Forordning om indsatsfordeling</i> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst) EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26-42	3/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Imod: LT, MT Undlod at stemme: LV, PL
Erklæring fra Litauen Litauen står fast ved Parisaftalen og EU's fælles ansvar på klimaområdet. Litauen vil bidrage til gennemførelsen af EU's forpligtelser og godkender sit nationale mål for reduktion af drivhusgasemissionerne senest i 2030 som foreslået i forordningen om indsatsfordeling. Litauens sektorer uden for ETS tegner sig for 66 % af de samlede drivhusgasemissioner, idet de største andele af emissioner kommer fra transport- og landbrugssektoren, nemlig 38 % og 35 %. Litauen har et af de laveste niveauer af drivhusgasemissioner pr. indbygger og opnåede den højeste reduktion af drivhusgasemissionerne på 58,2 % i forhold til 1990-niveauet blandt EU's medlemsstater i 2015¹. Litauen betragter modvirkning af drivhusgasemissionerne som en langsigtet proces og en opgave, der kræver passende forberedelse og midler. Den endelige kompromistekst til forordningen om indsatsfordeling indeholder en række elementer, som Litauen kan acceptere. En fremrykkelse til medio 2019 af startdatoen for det lineære forløb af reduktionen af drivhusgasemissionerne vil imidlertid kræve, at Litauen påtager sig langt mere krævende forpligtelser, end det er rede til at acceptere. Den fremrykkede startdato vil pålægge Litauen yderligere modvirkningsforpligtelser, som i praksis vil virke imod hensigten om at opnå 2030-målet på den mest omkostningseffektive måde. Prioriteten er at investere i foranstaltninger til modvirkning af klimaforandringer og ikke bruge begrænsede midler på at købe årlige emissionstildelinger. Vi ser derfor ingen rimelig grund til et meget stramt budget for årlige emissionstildelinger allerede i begyndelsen af næste periode. Litauen har påtalt ovennævnte betænkeligheder under hele forhandlingsforløbet, men de er ikke taget i betragtning. Følgelig er Litauen ikke i stand til at støtte den endelige kompromistekst. ¹ Sustainable development in the European Union, MONITORING REPORT ON PROGRESS TOWARDS THE SDGS IN AN EU CONTEXT, Eurostat, 2017-udgaven, s. 263 http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/8461633/KS-04-17-780-EN-N.pdf/f7694981-6190-46fb-99d6-d092ce04083f			

Erklæring fra Malta

Malta bekræfter sit tilsagn om at ville løse klimaspørgsmål i størst muligt omfang og bidrage til målene i Parisaftalen og EU's mål om senest i 2030 at opnå en reduktion på 30 % på EU-niveau af drivhusgasemissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem, sammenlignet med 2005-niveauerne.

Malta påskønner indsatsen i anerkendelse af sine specifikke begrænsninger med hensyn til at opfylde et meget stejlt forløb med henblik på at reducere sine drivhusgasemissioner i sektorerne uden for ETS fra 2013 og frem til 2030, idet Malta er medtaget i bilag IV i forordningen om indsatsfordeling. Malta finder imidlertid, at justeringsniveauet ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til den virkelighed, som Malta vil stå over for i tiden efter 2020, da det er medlemsstaten med:

- de laveste drivhusgasemissioner pr. indbygger i hele EU i sektorer uden for ETS
- en økonomisk struktur, som ikke er kulstofintensiv.

Den indsats, der forventes af Malta ifølge forordningen, anses for uforholdsmæssig, også eftersom Malta er medlemsstaten med den laveste emission i absolutte tal og pr. indbygger.

Malta har systematisk påtalt disse betænkeligheder under forhandlingsforløbet, og Malta kan derfor ikke i overensstemmelse med sin hidtidige holdning støtte denne forordnings vedtagelse, da den stadig giver denne medlemsstat et meget vanskeligt forløb frem til 2030.

<i>Afgørelse om miljørapportering</i> Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/853 af 30. maj 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF EUT L 150 af 14.6.2018, s. 155-161	67/17	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for
Erklæring fra Den Tjekkiske Republik, Litauen, Belgien og Ungarn Den Tjekkiske Republik, Litauen, Belgien og Ungarn vil gerne udtrykke bekymring over den anvendte procedure vedrørende artikel 4 i afgørelsen vedrørende forordningen om ophugning af skibe. Den foreslåede ændring af rapporteringsforpligtelserne udgør en udvidelse af rapporteringsforpligtelserne for medlemsstaterne og går ud over de nødvendige ændringer, der følger af ophævelsen af direktiv 91/692/EØF. Denne ændring er derfor en indholdsmæssig ændring snarere end en teknisk justering. Et udvalg for regulering af skibsophugning blev nedsat ved artikel 25 i forordningen om ophugning af skibe for at bistå Kommissionen. Udvalget blev imidlertid hverken meddelt forslaget eller hørt om den foreslåede ændring. Vi beklager, at Kommissionen ikke hørte de udpegede eksperter om dette spørgsmål, og håber, at sådanne tekniske spørgsmål fremover vil blive forelagt de relevante udvalg.			

<i>Direktiv om bygningers energimæssige ydeevne</i> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EØS-relevant tekst) EUT L 156 af 19.6.2018, s. 75-91	4/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Imod: SK Undlod at stemme: HR, UK
Erklæring fra Sverige Bygninger spiller en stadig vigtigere rolle i energisystemet, og Sverige har generelt støttet et revideret direktiv om bygningers energimæssige ydeevne for at integrere bygninger i energisystemet på markedsbaserede vilkår. Vi mener, at elektriske køretøjer bør være en sikker investering, og hindringer for brugen af elektriske køretøjer bør fjernes, f.eks. gennem en udvidelse af opladningsinfrastrukturen. Kompromiset med Europa-Parlamentet i artikel 8, stk. 2, litra a), som kræver opsætning af et minimum af ladestandere inden den 1. januar 2025, risikerer dog at blive meget dyrt, samtidig med at det er uklart, hvordan kravet bidrager til at opfylde fastsatte målsætninger eller medfører andre fordele. Sverige noterer sig, at bestemmelsen er blevet udvidet betydeligt, så den ikke kun omfatter nye erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, der gennemgår større renoveringer, med mere end tyve parkeringspladser, men alle sådanne erhvervsbygninger. Sverige beklager dybt, at denne bestemmelse er blevet medtaget uden mulighed for en konsekvensanalyse af omkostninger og fordele.			
Erklæring fra Tyskland <u>Vedr. artikel 10, stk. 6a, nyt:</u> Bestemmelserne i den nye artikel 10, stk. 6a, pålægger ikke nogen forpligtelse til at etablere databaser til energiattester. Dette betyder, at databaser er frivillige. Dette bekræftes af betragtning 34. <u>Vedr. Bilag I nr. 2</u> Med hensyn til energi, som leveres ved hjælp af energibæreren (fjerntliggende energikilder), kan medlemsstaterne ved beregningen af primærenergifaktorer tage hensyn til vedvarende kilder på en sådan måde, at andelen af vedvarende energi i det samlede nationale net (energimiks) bruges som grundlag. Med hensyn til energi, der produceres og anvendes på stedet eller i nærheden, kan medlemsstaterne vurdere vedvarende energikilder individuelt ved beregningen af primærenergifaktorer for energibærerne.			

Erklæring fra Luxembourg

Luxembourg ser med tilfredshed på aftalen om direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Ikke desto mindre mener Luxembourg, at opsætning af ladestandere til elektriske biler er en nødvendig forudsætning for udviklingen af denne sektor. Luxembourg beklager derfor den generelle manglende ambition for så vidt angår ladestandere til elektriske biler i eksisterende og nye offentlige såvel som private bygninger i den endelige tekst til direktivet.

Erklæring fra Kroatien

Republikken Kroatien støtter generelt formålet med det reviderede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne, visionen om dekarbonisering af bygninger senest i 2050 og den øgede anvendelse af intelligente teknologier i EU's bygningsmasse sideløbende med integrationen af teknologisk udvikling og støtten til fremme af elektromobilitet.

Vi kan imidlertid ikke støtte bestemmelserne i artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i alle erhvervsbygninger inden 2025. Vi er af den faste overbevisning, at dette bør begrænses til nye erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, der gennemgår større renoveringer, med varmeanlæg eller kombinerede rumopvarmnings- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW samt til nye erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, der gennemgår større renoveringer, der har et klimaanlæg eller et kombineret klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW, såfremt det er teknisk og økonomisk muligt.

Kroatien beklager dybt, at de ovennævnte bestemmelser er medtaget uden hensyntagen til det optimale ambitionsniveau, den økonomiske tilstand og de forskellige niveauer af teknologisk udvikling i medlemsstaterne. Kroatien undlader derfor at stemme om vedtagelsen af det reviderede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne.

IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER	
RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
<i>Afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Grækenland, Spanien, Frankrig og Portugal</i> Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/846 af 30. maj 2018 om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Grækenland, Spanien, Frankrig og Portugal EUT L 144 af 8.6.2018, s. 3-4	6496/18
<i>Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF/2017/010 BE/Caterpillar)</i> Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/847 af 30. maj 2018 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på baggrund af en ansøgning fra Belgien – EGF/2017/010 BE/Caterpillar EUT L 144 af 8.6.2018, s. 5-6	7858/18
<i>Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF/2018/000 TA 2018)</i> Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/845 af 30. maj 2018 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF/2018/000 TA 2018 – teknisk bistand på Kommissionens initiativ) EUT L 144 af 8.6.2018, s. 1-2	7826/18
<i>Konklusioner om "Udvikling af landdistrikterne: behov for mindre kompleksitet og større fokus på resultater" (Revisionsrettens særberetning nr. 16/2017)</i> Rådets konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 16/2017 med titlen: "Udvikling af landdistrikterne: behov for mindre kompleksitet og større fokus på resultater"	8755/18
<i>Konklusioner om "Forgrønnelse: en mere kompleks indkomststøtteordning, som endnu ikke er miljømæssigt effektiv" (Revisionsrettens særberetning nr. 21/2017)</i> Rådets konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 21/2017 med titlen: "Forgrønnelse: en mere kompleks indkomststøtteordning, som endnu ikke er miljømæssigt effektiv"	8756/18

<i>Schengenevaluering, henstilling - Estland forvaltning af den ydre landgrænse</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2016 af Estlands anvendelse af Schengenreglerne på området forvaltning af den ydre landgrænse	8790/18
<i>Schengenevaluering, henstilling - Portugal forvaltning af den ydre landgrænse</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2017 af Portugals anvendelse af Schengenreglerne på området forvaltning af de ydre grænser	8791/18
<i>Schengenevaluering, henstilling - Portugal databeskyttelse</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2017 af Portugals anvendelse af Schengenreglerne på området databeskyttelse	8792/18
<i>Schengenevaluering, henstilling - Portugal visum</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2017 af Portugals anvendelse af Schengenreglerne på området den fælles visumpolitik	8793/18
<i>Schengenevaluering, henstilling – Portugal tilbagesendelse</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2017 af Portugals anvendelse af Schengenreglerne på området tilbagesendelse	8795/18
<i>Schengenevaluering, henstilling - Malta databeskyttelse</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2016 af Maltas anvendelse af Schengenreglerne på området databeskyttelse	8796/18

<i>Schengenevaluering, henstilling - Sverige politisamarbejde</i> Rådets gennemførelsesafgørelse om fastlæggelse af en henstilling om afhjælpning af de mangler, der blev konstateret ved evalueringen i 2017 af Sveriges anvendelse af Schengenreglerne på området politisamarbejde	8797/18
<i>Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste ADB-CHMINACA kontrolforanstaltninger</i> Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/747 af 14. maj 2018 om at underkaste det nye psykoaktive stof N-(1-amino-3,3-dimethyl-1-oxobutan-2-yl)-1-(cyclohexylmethyl)-1H-indazol-3-carboxamid (ADB-CHMINACA) kontrolforanstaltninger EUT L 125 af 22.5.2018, s. 8-9	5387/18
<i>Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste CUMYL-4CN-BINACA kontrolforanstaltninger</i> Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/748 af 14. maj 2018 om at underkaste det nye psykoaktive stof 1-(4-cyanobutyl)-N-(2-phenylpropan-2-yl)-1H-indazol-3-carboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) kontrolforanstaltninger EUT L 125 af 22.5.2018, s. 10-11	5392/18
<i>Forbindelserne med Republikken Irak – Kroatiens tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak</i> <i>Afgørelse om undertegnelsen</i> Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne og midlertidig anvendelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side, hvorved der tages hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union	15781/17

<i>Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi – uddannelse i cybersikkerhed: Afgørelsen</i> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/712 af 14. maj 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2016/2382 om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (ESDC) EUT L 119 af 15.5.2018, s. 37-38	7541/18
<i>Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien - overgang til anden fase af associeringen</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/751 af 14. maj 2018 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det stabiliserings- og associeringsråd, der er oprettet ved stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side, til overgangen til anden etape af associeringen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side, jf. aftalens artikel 5, stk. 3 EUT L 126 af 23.5.2018, s. 3-5	7325/18
<i>Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem EU og Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/760 af 14. maj 2018 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter EUT L 129 af 25.5.2018, s. 1-2	13357/17
Aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om yderligere handelspræferencer for landbrugsprodukter EUT L 129 af 25.5.2018, s. 3-15	13471/17

<i>Fornyelse af aftalen mellem Euratom og KEDO</i> Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle om en fornyelse af aftalen mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Den Koreanske Halvøes Energiudviklingsorganisation (KEDO)	7884/18
<i>Rådets afgørelse om EU's holdning til aftalen om det fælles europæiske luftfartsområde (FELO)</i> Rådets afgørelse om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede Udvalg, som er nedsat ved den multilaterale aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, Republikken Albanien, Bosnien-Hercegovina, Republikken Bulgarien, Republikken Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Republikken Island, Republikken Montenegro, Kongeriget Norge, Rumænien, Republikken Serbien og De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo* om oprettelse af et fælles europæisk luftfartsområde, til vedtagelsen af det blendede udvalgs forretningsorden * Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.	8054/18
<i>Rådets afgørelse om EU's holdning med henblik på IMO's Komité for Sikkerhed på Søen (99. samling) vedrørende sikkerhed for passagerskibe</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/752 af 14. maj 2018 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Søfartsorganisation på den 99. samling i Komitéen for Sikkerhed på Søen, for så vidt angår vedtagelsen af ændringer af SOLAS-regel II-1/1 og II-1/8-1, godkendelse af de tilknyttede retningslinjer om operationelle oplysninger til fartøjsføreren i tilfælde af fyldning af passagerskibe bygget før 1. januar 2014 og vedtagelse af ændringer af International Code for Application of Fire Test Procedures af 2010 EUT L 126 af 23.5.2018, s. 6-7	7361/18

<i>Rådets afgørelse om opsigelse af partnerskabsaftalen med Unionen Comorerne</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/757 af 14. maj 2018 om opsigelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Unionen Comorerne EUT L 128 af 24.5.2018, s. 13-15	14423/17
<i>Rådets afgørelse om indgåelse af en fiskeriprotokol mellem Den Europæiske Union og Republiken Mauritius</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/754 af 14. maj 2018 om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republiken Mauritius EUT L 128 af 24.5.2018, s. 1-3	12476/17
<i>Restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea – afgørelse og gennemførelsesforordning</i> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/715 af 14. maj 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2016/849 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea EUT L 120 af 16.5.2018, s. 4-7	6993/18
<i>Restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea – afgørelse og gennemførelsesforordning</i> Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/714 af 14. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/1509 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea EUT L 120 af 16.5.2018, s. 1-3	6995/18
<i>EUTM Mali - afgørelse</i> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/716 af 14. maj 2018 om ændring og forlængelse af afgørelse 2013/34/FUSP om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) EUT L 120 af 16.5.2018, s. 8-9	7500/18

<i>EUNAVFOR MED operation SOPHIA - afgørelse</i> Rådets afgørelse (FUSP) 2015/778 af 18. maj 2015 om Den Europæiske Unions militæroperation i det sydlige centrale Middelhavsområde (EUNAVFOR MED) EUT L 122 af 19.5.2015, s. 31-35	7708/18
<i>Restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed - nye opførelser på listen - afgørelse og gennemførelsesforordning</i> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/706 af 14. maj 2018 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed EUT L 118I af 14.5.2018, s. 3-4	7646/18
<i>Restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed - nye opførelser på listen - afgørelse og gennemførelsesforordning</i> Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/705 af 14. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed EUT L 118I af 14.5.2018, s. 1-2	7648/18
<i>Restriktive foranstaltninger over for Libyen: Gennemførelse af FN's ændringer maj 2018 - gennemførelsesafgørelse</i> Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2018/713 af 14. maj 2018 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/1333 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen EUT L 119 af 15.5.2018, s. 39-40	8635/18

3617. samling i Rådet for Den Europæiske Union (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 22.-23. maj 2018 i Bruxelles**LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER**

RETTSAKT	DOKUMENT	AFSTEMNINGSREGEL	STEMMER
<i>Affaldspakken: Direktiv om affald</i> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/2018/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning (EØS-relevant tekst) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 109-140	11/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Undlod at stemme: HU, PT
Erklæring fra Kommissionen om en politikramme for den cirkulære økonomi Kommissionen er fast besluttet på at sikre fuld gennemførelse af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi¹. For at følge fremskridtene hen mod den cirkulære økonomi har Kommissionen vedtaget en overvågningsramme², der er baseret på de eksisterende resultattavler for hhv. ressourceeffektivitet og råstoffer. Kommissionen gør også opmærksom på sit igangværende arbejde med en fodaftryksindikator for produkter og organisationer. De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi, bidrager også til opfyldelsen af Unionens målsætninger for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i forbindelse med mål nr. 12 for bæredygtig udvikling. Det gør sig for eksempel gældende for strategien for plast³ og forslaget om den lovbestemte garanti for forbrugsvarer, som er blevet ændret for nylig⁴. Med hensyn til overensstemmelsen mellem Unionens lovrammer har Kommissionen også for nylig vedtaget en meddelelse med løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen⁵. I 2018 agter Kommissionen også at undersøge løsningsmodeller og indsatsmuligheder for at nå frem til en mere sammenhængende rammepolitik for de forskellige arbejdsområder inden for EU's produktspolitik med disse arbejdsområders respektive bidrag til den cirkulære økonomi for øje. Samspillet mellem lovgivning og erhvervslivets samarbejde om brug af biprodukter og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald vil også blive taget i betragtning i forbindelse med disse initiativer og opfølgning på dem. For så vidt angår miljøvenligt design bekræfter Kommissionen, jf. arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019⁶, sit stærke engagement i at sikre, at miljøvenligt design yder et mere markant bidrag til den cirkulære økonomi, f.eks. ved på en mere systematisk måde at løse problemer med materialeeffektivitet såsom holdbarhed og genanvendelighed. ¹ COM(2015) 614 final ² COM(2018) 29 final ³ COM (2018) 28 final ⁴ COM(2017) 637 final ⁵ COM (2018) 32 final ⁶ COM(2016) 773 final			

Erklæring fra Kommissionen om initiativer vedrørende den kollaborative økonomi

I tråd med handlingsplanen for den cirkulære økonomi⁷ har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende den kollaborative økonomi. Som bebudet i sin meddelelse om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi⁸ i juni 2016 vil Kommissionen fortsætte med at overvåge den økonomiske og reguleringsmæssige udvikling i den kollaborative økonomi med henblik på at tilskynde til udvikling af nye og innovative forretningsmodeller, samtidig med at der sikres passende forbrugerbeskyttelse og social beskyttelse.

7 COM(2015) 614 final

8 COM(2016) 356 final

Erklæring fra Kommissionen om mikroplast

I forbindelse med den europæiske strategi for plast i den cirkulære økonomi⁹, som blev vedtaget for nylig, har Kommissionen forelagt en integreret tilgang til løsningen af problemerne med mikroplast, herunder mikroperler. Den har fokus på forebyggende tiltag og har til formål at mindske udledningen af mikroplast fra alle de vigtigste kilder – uanset om der er tale om produkter med bevidst tilsat mikroplast (f.eks. personlige plejeprodukter og maling), eller kilden er produktion eller brug af andre produkter (f.eks. oxo-plast, dæk, plastgranulat og tekstiler).

⁹ COM (2018) 28 final

Erklæring fra Kommissionen om revisionen af forordningen om overførsel af affald og materialer, som er ophørt med at være affald

I forbindelse med den planlagte revision af forordning (EU) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, der skal foretages inden udgangen af 2020, vil Kommissionen overveje muligheden for at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende overførsel af materialer, som er ophørt med at være affald, i de tilfælde, hvor der på EU-plan ikke er fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør i henhold til artikel 6, stk. 2, i affaldsrammedirektivet.

Erklæring fra Kommissionen om foranstaltninger til at sikre behandling af affald før deponering

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald træffe foranstaltninger til at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg, og samtidig sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke hindrer opfyldelsen af målene i direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet) som revideret, navnlig for så vidt angår affaldshierarkiet, den særskilte indsamling af affald og målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat i dette direktiv.

På grundlag af den meningsudveksling, der fandt sted den 30. juni 2017 på mødet i ekspertgruppen for rammeaffaldsdirektivet, og i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-323/13 vil Kommissionen i de kommende måneder intensivere sin dialog med medlemsstaterne om de politiske foranstaltninger, der skal træffes på dette område.

Erklæring fra Kommissionen om proceduren for vedtagelse af gennemførelsesretsakter

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen *kan* vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Erklæring fra Kommissionen om adgang til data og rapporteringsforpligtelser

Kommissionen understreger, at det med henblik på at overvåge fremskridtet hen imod opnåelse af de nye mål for kommunalt affald og emballageaffald og i betragtning af de relevante revisionsklausuler, navnlig for at fastsætte mål for forebyggelse af fødevareraffald og for genanvendelse af olieaffald, er vigtigt, at medlovgiverne når til en fælles forståelse af, at medlemsstaterne sikrer, at rapporteringen af data i medfør af direktiverne 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald og 1999/31/EF om deponering af affald som ændrede vil dække året 2020.

Erklæring fra Polen

Hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne

Polen noterer med beklagelse oplysningerne vedrørende den øgede hyppighed af indberetninger fra medlemsstaterne.

Udkastene til direktiver øger hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne fra hvert andet år til hvert år, hvilket aldrig er godkendt i mandatet. De foreslåede løsninger udgør en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. Polen støttede mandatet i maj 2017, forudsat at det tog højde for Polens anmodning vedrørende indberetningshyppighed.

Erklæring fra Portugal

Portugal støtter fuldt ud målene for den cirkulære økonomi og anerkender, at der i stigende grad er behov for fremadrettede tiltag for at fremme den. I den forbindelse anerkender Portugal denne aftales betydning for miljøet og økonomien og for cementeringen af EU's førende rolle på dette område. Portugal er dog yderst utilfreds med de løsninger, der i sidste ende er blevet valgt vedrørende kravet om særskilt indsamling af bioaffald i 2023 og den tilsvarende udfasning af mekanisk og biologisk behandling i 2027, som hverken tager højde for nationale forhold eller for investeringer, der er foretaget med EU's opbakning, hvilket derfor lægger op til en potentiel tilsidesættelse af vedtagne bestemmelser, eftersom de fastsatte mål kræver, at der foretages ændringer i den strategiske politik, og at brugen af teknologi omlægges. Udbredelsen af systemer til særskilt indsamling af bioaffald i hele landet, som kræver større opbakning fra offentligheden, vil være meget vanskelig inden for den pågældende frist.

Overholdelse af disse bestemmelser vil endnu engang kræve en betydelig mobilisering af finansielle ressourcer, hvis virkning vil være større, jo kortere fristen er for at foretage de hermed forbundne tilpasninger. Dette forhold bør tages i betragtning ved fastlæggelsen af EU's støtte til nye investeringer, der er forbundet med denne type tiltag. Derudover går de fire lovgivningsforslags konsoliderede udgaver ud over den foreløbige enighed på områder, som er af afgørende interesse for Portugal, nemlig vedrørende fastsættelsen af nye midlertidige mål i 2024 og den mulige revision af andre mål for specifikke strømme og fraktioner, såsom bygge- og nedrivningsaffald, tekstilaffald, erhvervsaffald og ikkefarligt industriaffald samt mål for genbrug af kommunalt affald.

Det fastsættes endvidere, at delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen skal definere strategiske forhold vedrørende anvendelsen af lovgivningen, og der er stadig usikkerhed om definitionen af behandlingsoperationer, som har indflydelse på beregningen af mål vedrørende forberedelsen til genbrug og genanvendelse og vedrørende nyttiggørelse.

Vi mener derfor, at det er en alvorlig undergravning af de tilgrundliggende mål om at harmonisere procedurer og fremme sammenlignelighed, som er hjørnestenene for revisionen af disse direktiver.

I lyset af ovenstående undlader Portugal at stemme om det nuværende lovgivningsforslag.

Erklæring fra Grækenland

Grækenland støtter det overordnede kompromis, der blev nået under forhandlingerne om "affaldspakken", idet det anerkender den omhyggelige indsats, det krævede at nå til enighed, samt pakkens betydning inden for strategien for den cirkulære økonomi.

Dog er der i løbet af forhandlingerne blevet medtaget et antal vigtige bestemmelser, der ikke er sammenhængende ud fra et retligt synspunkt, eller som ikke bygger på en egentlig konsekvensanalyse, særlig:

artikel 9, stk. 1, niende led, og artikel 9, stk. 1a, om grænsefladen mellem REACH og affald samt manglen på henvisning til artikel 10, stk. 2 og 3 i vandrammedirektivet i:

artikel 11, stk. 1, om selektiv nedrivning,

artikel 18, stk. 3, om blandet farligt affald,

artikel 20 om særskilt indsamling af farligt affald fra husholdninger og

artikel 22, stk. 1, om bioaffald.

Det er vores opfattelse, at gennemførelsen af de nævnte bestemmelser sandsynligvis vil vise sig i praksis at være så stor en udfordring for virksomheder, den offentlige forvaltning og borgerne, at den endda vil virke imod hensigten, hvad angår det overordnede mål om at fremme den cirkulære økonomi på en bæredygtig måde.

Desuden er vi af den holdning, at det fulde finansielle ansvar skal bæres af ordningerne for udvidet producentansvar, og vi bemærker, at målet på 10 % for deponering af kommunalt affald senest i 2035/2040 ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de forskellige sociale forhold eller befolkningstætheden og de særlige forhold i medlemsstaterne og uvægerligt fører til øget forbrænding, hvilket er et utilfredsstillende resultat.

Endvidere opfordrer vi Kommissionen til på en systematisk og sammenhængende måde at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små fjerntliggende øer, som led i gennemførelsesforanstaltningerne i pakken og navnlig i det reviderede direktiv om deponering af affald samt i artikel 10, stk. 1, til artikel 10, stk. 3, og ovenstående bestemmelser i tilknytning hertil.

Erklæring fra Finland

Finland støtter målene og målsætningerne samt det samlede kompromis om "affaldspakken", som baner vejen for øget genanvendelse og en mere cirkulær økonomi.

Finland gentager dog sin bekymring over den manglende sammenhæng mellem de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald med hensyn til dens materialespecifikke mål (artikel 6, stk. 1, litra f) og h), i direktivet om emballage og emballageaffald).

Mere præcist mener Finland, at reduktionen i materialespecifikke mål ikke i tilstrækkelig grad var afspejlet i de samlede genanvendelsesmål. I forhold til Kommissionens forslag blev genanvendelsesmålet for træemballageaffald f.eks. reduceret med 35 procentpoint (fra 60 % til 25 %) i 2025 og med 45 procentpoint (fra 75 % til 30 %) i 2030. Alligevel forblev det samlede mål for 2025 det samme (65 %) som i Kommissionens forslag, og målet for 2030 blev reduceret med kun 5 procentpoint (fra 75 % til 70 %).

Finland finder også, at de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den kendsgerning, at medlemsstaternes evne til at nå målene i høj grad beror på andelen af visser former for emballagemateriale, der anvendes. I denne forbindelse er den endelige aftale særlig ugunstig for de medlemsstater, hvor anvendelsen af træemballagemateriale er udbredt, og hvor andelen af træemballageaffald af det samlede emballageaffald er betydelig.

For disse medlemsstater kan de samlede genanvendelsesmål kun opnås i praksis, hvis genanvendelsesandelen for træemballageaffald kan forhøjes til niveauer, der ligger klart over de materialespecifikke mål. Selv yderst effektiv genanvendelse af andre emballageaffaldsmaterialer (dvs. langt højere end deres materialespecifikke genanvendelsesmål) ville ikke kunne kompensere for en lavere genanvendelsesandels store effekt på træemballageaffald. Dette er selvmodsigende, eftersom genanvendelsesmålene for træemballageaffald bevidst blev fastsat på et lavere niveau på grund af det begrænsede genanvendelsespotentiale.

Finland beklager derfor, idet det endnu en gang understreger sit engagement i og sin støtte til affaldspakkens mål og målsætninger, at medlemsstaterne for så vidt angår de bindende overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald behandles forskelligt i forhold til andelen af visser former for emballagematerialer, der anvendes i forhold til den samlede mængde emballagematerialer.

Erklæringer fra Tyskland

Særskilt indsamling

1. Artikel 10, stk. 2, i det nuværende affaldsrammedirektiv fastsætter, at affald, hvis nyttiggørelseskravet i henhold til artikel 10, stk. 1 skal opfyldes, skal indsamles særskilt, "hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt". Ændringen af artikel 10, stk. 2, som der blev opnået enighed om i forbindelse med trilogien, har fjernet denne betingelse og i artikel 10, stk. 3, erstattet den med en særlig undtagelsesbestemmelse, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra kravet om særskilt indsamling på visse betingelser. Denne ændring af artikel 10 i affaldsrammedirektivet påvirker ikke alene de direkte forpligtelser, der påhviler producenter og indehavere, men også medlemsstaternes forpligtelse til at sikre særskilt indsamling af visse former for affald, opnå genanvendelseskvoter (artikel 11 i affaldsrammedirektivet) og gennemføre særskilt indsamling af bioaffald (artikel 22 i affaldsrammedirektivet).

Tyskland støtter affaldsdirektivets mål om at opnå en bæredygtig cirkulær økonomi både på EU-niveau og nationalt niveau. Alle berørte parter bør tage del i indsatsen for at opnå en cirkulær økonomi, hvorfor den cirkulære økonomi kræver et solidt retsgrundlag. Uanset affaldsrammedirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 10, stk. 3, påpeger Tyskland dog, at både traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og tysk forfatningsret fastsætter, at juridisk bindende forpligtelser, herunder navnlig forpligtelser til særskilt indsamling, kun kan pålægges affaldsproducenter og -indehavere, hvis de er forholdsmæssige, dvs. passende, nødvendige og hensigtsmæssige med henblik på at forbedre genanvendelsen.

2. Det samme gælder det nye forbud mod forbrænding af særskilt indsamlet affald i henhold til artikel 10, stk. 3a (nyt), i affaldsrammedirektivet og forbuddet mod deponering af sådant affald i henhold til det nye litra f) i artikel 5, stk. 3, i direktivet om deponering af affald. Disse forbud kan kun indføres over for affaldsproducenterne og -indehaverne, hvis de er forholdsmæssige. Endvidere kræver artikel 13 i affaldsrammedirektivet, at håndteringen af sådant affald foregår, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades.

Forpligtelsen til at indgive oplysninger til ECHA om artikler (artikel 9, stk. 1, nr. i), og stk. 2, i affaldsrammedirektivet)

Den bestemmelse, der blev indsat i niende led i artikel 9, stk. 1, nr. i), og i artikel 9, stk. 2, i den afsluttende fase af trilogforhandlingerne, og som fastsætter, at artikler, der indeholder meget problematiske stoffer i REACH-forordningens forstand, skal registreres i en database hos Det Europæiske Kemikalieagentur ECHA, rejser en række vidtrækkende spørgsmål, som skal afklares, før medlemsstaterne kan udarbejde regler, der er i overensstemmelse med bestemmelsen. For eksempel er der behov for en præcisering af, hvordan de pågældende artikler kan identificeres, så de kan registreres i en central database i en let tilgængelig form. Derudover er det nødvendigt at udarbejde fælles bestemmelser om, hvordan problemet med flere indsendelser af data for én og samme artikel, der må forventes i stort tal som resultat af udvidelsen af forpligtelserne til alle leverandører i forsyningskæden, håndteres.

Tyskland beklager, at denne bestemmelse, der vil kræve en betydelig indsats af alle parter, blev medtaget i udkastet uden den nødvendige forberedelse i henseende til indholdet og uden den konsekvensvurdering, der kræves i en så vanskelig sag. Tyskland kan kun tilslutte sig det overordnede kompromis, som der blev opnået enighed om under trilogproceduren. Tyskland anmoder Kommissionen om, i samråd med ECHA som det organ, der er ansvarligt for at føre databasen, at angive præcist, hvilke oplysninger der er nødvendige for at sætte ECHA og medlemsstaterne i stand til at gennemføre bestemmelsen på en passende måde, samtidig med at byrden herved reduceres til det absolut nødvendige. Skulle Kommissionen være af den opfattelse, at dette kræver yderligere ændringer af EU-retten, anmoder Tyskland Kommissionen om at forelægge de relevante udkast til bestemmelser herom.

<i>Affaldspakken: Direktiv om udrangerede køretøjer/batterier/WEEE</i> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/849 om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EØS-relevant tekst) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 93-99	9/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Undlod at stemme: HU
--	------	----------------------	--

Erklæring fra Kommissionen om en politikramme for den cirkulære økonomi

Kommissionen er fast besluttet på at sikre fuld gennemførelse af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi¹⁰. For at følge fremskridtene hen mod den cirkulære økonomi har Kommissionen vedtaget en overvågningsramme¹¹, der er baseret på de eksisterende resultattavler for hhv. ressourceeffektivitet og råstoffer. Kommissionen gør også opmærksom på sit igangværende arbejde med en fodaftryksindikator for produkter og organisationer.

De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi, bidrager også til opfyldelsen af Unionens målsætninger for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i forbindelse med mål nr. 12 for bæredygtig udvikling. Det gør sig for eksempel gældende for strategien for plast¹² og forslaget om den lovbestemte garanti for forbrugsvarer, som er blevet ændret for nylig¹³.

Med hensyn til overensstemmelsen mellem Unionens lovrammer har Kommissionen også for nylig vedtaget en meddelelse med løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen¹⁴. I 2018 agter Kommissionen også at undersøge løsningsmodeller og indsatsmuligheder for at nå frem til en mere sammenhængende rammepolitik for de forskellige arbejdsområder inden for EU's produktpolitik med disse arbejdsområders respektive bidrag til den cirkulære økonomi for øje. Samspillet mellem lovgivning og erhvervslivets samarbejde om brug af biprodukter og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald vil også blive taget i betragtning i forbindelse med disse initiativer og opfølgning på dem.

For så vidt angår miljøvenligt design bekræfter Kommissionen, jf. arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019¹⁵, sit stærke engagement i at sikre, at miljøvenligt design yder et mere markant bidrag til den cirkulære økonomi, f.eks. ved på en mere systematisk måde at løse problemer med materialeeffektivitet såsom holdbarhed og genanvendelighed.

¹⁰ COM(2015) 614 final

¹¹ COM(2018) 29 final

¹² COM (2018) 28 final

¹³ COM(2017) 637 final

¹⁴ COM (2018) 32 final

¹⁵ COM(2016) 773 final

Erklæring fra Kommissionen om initiativer vedrørende den kollaborative økonomi

I tråd med handlingsplanen for den cirkulære økonomi¹⁶ har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende den kollaborative økonomi. Som bebudet i sin meddelelse om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi¹⁷ i juni 2016 vil Kommissionen fortsætte med at overvåge den økonomiske og reguleringsmæssige udvikling i den kollaborative økonomi med henblik på at tilskynde til udvikling af nye og innovative forretningsmodeller, samtidig med at der sikres passende forbrugerbeskyttelse og social beskyttelse.

¹⁶ COM(2015) 614 final

¹⁷ COM(2016) 356 final

Erklæring fra Kommissionen om mikroplast

I forbindelse med den europæiske strategi for plast i den cirkulære økonomi¹⁸, som blev vedtaget for nylig, har Kommissionen forelagt en integreret tilgang til løsningen af problemerne med mikroplast, herunder mikropærer. Den har fokus på forebyggende tiltag og har til formål at mindske udledningen af mikroplast fra alle de vigtigste kilder – uanset om der er tale om produkter med bevidst tilsat mikroplast (f.eks. personlige plejeprodukter og maling), eller kilden er produktion eller brug af andre produkter (f.eks. oxo-plast, dæk, plastgranulat og tekstiler).

¹⁸ COM (2018) 28 final

Erklæring fra Kommissionen om revisionen af forordningen om overførsel af affald og materialer, som er ophørt med at være affald

I forbindelse med den planlagte revision af forordning (EU) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, der skal foretages inden udgangen af 2020, vil Kommissionen overveje muligheden for at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende overførsel af materialer, som er ophørt med at være affald, i de tilfælde, hvor der på EU-plan ikke er fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør i henhold til artikel 6, stk. 2, i affaldsrammedirektivet.

Erklæring fra Kommissionen om foranstaltninger til at sikre behandling af affald før deponering

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald træffe foranstaltninger til at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg, og samtidig sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke hindrer opfyldelsen af målene i direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet) som revideret, navnlig for så vidt angår affaldshierarkiet, den særskilte indsamling af affald og målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat i dette direktiv.

På grundlag af den meningsudveksling, der fandt sted den 30. juni 2017 på mødet i ekspertgruppen for rammeaffaldsdirektivet, og i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-323/13 vil Kommissionen i de kommende måneder intensivere sin dialog med medlemsstaterne om de politiske foranstaltninger, der skal træffes på dette område.

Erklæring fra Kommissionen om proceduren for vedtagelse af gennemførelsesretsakter

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen *kan* vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Erklæring fra Kommissionen om adgang til data og rapporteringsforpligtelser

Kommissionen understreger, at det med henblik på at overvåge fremskridtet hen imod opnåelse af de nye mål for kommunalt affald og emballageaffald og i betragtning af de relevante revisionsklausuler, navnlig for at fastsætte mål for forebyggelse af fødevareraffald og for genanvendelse af olieaffald, er vigtigt, at medlovgiverne når til en fælles forståelse af, at medlemsstaterne sikrer, at rapporteringen af data i medfør af direktiverne 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald og 1999/31/EF om deponering af affald som ændrede vil dække året 2020.

Erklæring fra Polen

Hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne

Polen noterer med beklagelse oplysningerne vedrørende den øgede hyppighed af indberetninger fra medlemsstaterne.

Udkastene til direktiver øger hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne fra hvert andet år til hvert år, hvilket aldrig er godkendt i mandatet. De foreslåede løsninger udgør en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. Polen støttede mandatet i maj 2017, forudsat at det tog højde for Polens anmodning vedrørende indberetningshyppighed.

Erklæring fra Grækenland

Grækenland støtter det overordnede kompromis, der blev nået under forhandlingerne om "affaldspakken", idet det anerkender den omhyggelige indsats, det krævede at nå til enighed, samt pakkens betydning inden for strategien for den cirkulære økonomi.

Dog er der i løbet af forhandlingerne blevet medtaget et antal vigtige bestemmelser, der ikke er sammenhængende ud fra et retligt synspunkt, eller som ikke bygger på en egentlig konsekvensanalyse, særlig:

artikel 9, stk. 1, niende led, og artikel 9, stk. 1a, om grænsefladen mellem REACH og affald samt manglen på henvisning til artikel 10, stk. 2 og 3 i vandrammedirektivet i:

artikel 11, stk. 1, om selektiv nedrivning,

artikel 18, stk. 3, om blandet farligt affald,

artikel 20 om særskilt indsamling af farligt affald fra husholdninger og

artikel 22, stk. 1, om bioaffald.

Det er vores opfattelse, at gennemførelsen af de nævnte bestemmelser sandsynligvis vil vise sig i praksis at være så stor en udfordring for virksomheder, den offentlige forvaltning og borgerne, at den endda vil virke imod hensigten, hvad angår det overordnede mål om at fremme den cirkulære økonomi på en bæredygtig måde.

Desuden er vi af den holdning, at det fulde finansielle ansvar skal bæres af ordningerne for udvidet producentansvar, og vi bemærker, at målet på 10 % for deponering af kommunalt affald senest i 2035/2040 ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de forskellige sociale forhold eller befolkningstætheden og de særlige forhold i medlemsstaterne og uvægerligt fører til øget forbrænding, hvilket er et utilfredsstillende resultat.

Endvidere opfordrer vi Kommissionen til på en systematisk og sammenhængende måde at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små fjerntliggende øer, som led i gennemførelsesforanstaltningerne i pakken og navnlig i det reviderede direktiv om deponering af affald samt i artikel 10, stk. 1, til artikel 10, stk. 3, og ovenstående bestemmelser i tilknytning hertil.

Erklæring fra Finland

Finland støtter målene og målsætningerne samt det samlede kompromis om "affaldspakken", som baner vejen for øget genanvendelse og en mere cirkulær økonomi.

Finland gentager dog sin bekymring over den manglende sammenhæng mellem de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald med hensyn til dens materialespecifikke mål (artikel 6, stk. 1, litra f) og h), i direktivet om emballage og emballageaffald).

Mere præcist mener Finland, at reduktionen i materialespecifikke mål ikke i tilstrækkelig grad var afspejlet i de samlede genanvendelsesmål. I forhold til Kommissionens forslag blev genanvendelsesmålet for træemballageaffald f.eks. reduceret med 35 procentpoint (fra 60 % til 25 %) i 2025 og med 45 procentpoint (fra 75 % til 30 %) i 2030. Alligevel forblev det samlede mål for 2025 det samme (65 %) som i Kommissionens forslag, og målet for 2030 blev reduceret med kun 5 procentpoint (fra 75 % til 70 %).

Finland finder også, at de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den kendsgerning, at medlemsstaternes evne til at nå målene i høj grad beror på andelen af visser former for emballagemateriale, der anvendes. I denne forbindelse er den endelige aftale særlig ugunstig for de medlemsstater, hvor anvendelsen af træemballagemateriale er udbredt, og hvor andelen af træemballageaffald af det samlede emballageaffald er betydelig.

For disse medlemsstater kan de samlede genanvendelsesmål kun opnås i praksis, hvis genanvendelsesandelen for træemballageaffald kan forhøjes til niveauer, der ligger klart over de materialespecifikke mål. Selv yderst effektiv genanvendelse af andre emballageaffaldsmaterialer (dvs. langt højere end deres materialespecifikke genanvendelsesmål) ville ikke kunne kompensere for en lavere genanvendelsesandels store effekt på træemballageaffald. Dette er selvmodsigende, eftersom genanvendelsesmålene for træemballageaffald bevidst blev fastsat på et lavere niveau på grund af det begrænsede genanvendelsespotentiale.

Finland beklager derfor, idet det endnu en gang understreger sit engagement i og sin støtte til affaldspakkens mål og målsætninger, at medlemsstaterne for så vidt angår de bindende overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald behandles forskelligt i forhold til andelen af visser former for emballagematerialer, der anvendes i forhold til den samlede mængde emballagematerialer.

Erklæringer fra Tyskland

Særskilt indsamling

1. Artikel 10, stk. 2, i det nuværende affaldsrammedirektiv fastsætter, at affald, hvis nyttiggørelseskravet i henhold til artikel 10, stk. 1 skal opfyldes, skal indsamles særskilt, "hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt". Ændringen af artikel 10, stk. 2, som der blev opnået enighed om i forbindelse med trilogien, har fjernet denne betingelse og i artikel 10, stk. 3, erstattet den med en særlig undtagelsesbestemmelse, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra kravet om særskilt indsamling på visse betingelser. Denne ændring af artikel 10 i affaldsrammedirektivet påvirker ikke alene de direkte forpligtelser, der påhviler producenter og indehavere, men også medlemsstaternes forpligtelse til at sikre særskilt indsamling af visse former for affald, opnå genanvendelseskvoter (artikel 11 i affaldsrammedirektivet) og gennemføre særskilt indsamling af bioaffald (artikel 22 i affaldsrammedirektivet).

Tyskland støtter affaldsdirektivets mål om at opnå en bæredygtig cirkulær økonomi både på EU-niveau og nationalt niveau. Alle berørte parter bør tage del i indsatsen for at opnå en cirkulær økonomi, hvorfor den cirkulære økonomi kræver et solidt retsgrundlag. Uanset affaldsrammedirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 10, stk. 3, påpeger Tyskland dog, at både traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og tysk forfatningsret fastsætter, at juridisk bindende forpligtelser, herunder navnlig forpligtelser til særskilt indsamling, kun kan pålægges affaldsproducenter og -indehavere, hvis de er forholdsmæssige, dvs. passende, nødvendige og hensigtsmæssige med henblik på at forbedre genanvendelsen.

2. Det samme gælder det nye forbud mod forbrænding af særskilt indsamlet affald i henhold til artikel 10, stk. 3a (nyt), i affaldsrammedirektivet og forbuddet mod deponering af sådant affald i henhold til det nye litra f) i artikel 5, stk. 3, i direktivet om deponering af affald. Disse forbud kan kun indføres over for affaldsproducenterne og -indehaverne, hvis de er forholdsmæssige. Endvidere kræver artikel 13 i affaldsrammedirektivet, at håndteringen af sådant affald foregår, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades.

Forpligtelsen til at indgive oplysninger til ECHA om artikler (artikel 9, stk. 1, nr. i), og stk. 2, i affaldsrammedirektivet)

Den bestemmelse, der blev indsat i niende led i artikel 9, stk. 1, nr. i), og i artikel 9, stk. 2, i den afsluttende fase af trilogforhandlingerne, og som fastsætter, at artikler, der indeholder meget problematiske stoffer i REACH-forordningens forstand, skal registreres i en database hos Det Europæiske Kemikalieagentur ECHA, rejser en række vidtrækkende spørgsmål, som skal afklares, før medlemsstaterne kan udarbejde regler, der er i overensstemmelse med bestemmelsen. For eksempel er der behov for en præcisering af, hvordan de pågældende artikler kan identificeres, så de kan registreres i en central database i en let tilgængelig form. Derudover er det nødvendigt at udarbejde fælles bestemmelser om, hvordan problemet med flere indsendelser af data for én og samme artikel, der må forventes i stort tal som resultat af udvidelsen af forpligtelserne til alle leverandører i forsyningskæden, håndteres.

Tyskland beklager, at denne bestemmelse, der vil kræve en betydelig indsats af alle parter, blev medtaget i udkastet uden den nødvendige forberedelse i henseende til indholdet og uden den konsekvensvurdering, der kræves i en så vanskelig sag. Tyskland kan kun tilslutte sig det overordnede kompromis, som der blev opnået enighed om under trilogproceduren. Tyskland anmoder Kommissionen om, i samråd med ECHA som det organ, der er ansvarligt for at føre databasen, at angive præcist, hvilke oplysninger der er nødvendige for at sætte ECHA og medlemsstaterne i stand til at gennemføre bestemmelsen på en passende måde, samtidig med at byrden herved reduceres til det absolut nødvendige. Skulle Kommissionen være af den opfattelse, at dette kræver yderligere ændringer af EU-retten, anmoder Tyskland Kommissionen om at forelægge de relevante udkast til bestemmelser herom.

<i>Affaldspakken: Direktiv om deponering af affald</i> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/850 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (EØS-relevant tekst) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 100-108	10/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Undlod at stemme: HU
--	-------	----------------------	---

Erklæring fra Kommissionen om en politikramme for den cirkulære økonomi

Kommissionen er fast besluttet på at sikre fuld gennemførelse af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi¹⁹. For at følge fremskridtene hen mod den cirkulære økonomi har Kommissionen vedtaget en overvågningsramme²⁰, der er baseret på de eksisterende resultattavler for hhv. ressourceeffektivitet og råstoffer. Kommissionen gør også opmærksom på sit igangværende arbejde med en fodaftryksindikator for produkter og organisationer.

De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi, bidrager også til opfyldelsen af Unionens målsætninger for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i forbindelse med mål nr. 12 for bæredygtig udvikling. Det gør sig for eksempel gældende for strategien for plast²¹ og forslaget om den lovbestemte garanti for forbrugsvarer, som er blevet ændret for nylig²².

Med hensyn til overensstemmelsen mellem Unionens lovrammer har Kommissionen også for nylig vedtaget en meddelelse med løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen²³. I 2018 agter Kommissionen også at undersøge løsningsmodeller og indsatsmuligheder for at nå frem til en mere sammenhængende rammepolitik for de forskellige arbejdsområder inden for EU's produktpolitik med disse arbejdsområders respektive bidrag til den cirkulære økonomi for øje. Samspillet mellem lovgivning og erhvervslivets samarbejde om brug af biprodukter og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald vil også blive taget i betragtning i forbindelse med disse initiativer og opfølgning på dem.

For så vidt angår miljøvenligt design bekræfter Kommissionen, jf. arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019²⁴, sit stærke engagement i at sikre, at miljøvenligt design yder et mere markant bidrag til den cirkulære økonomi, f.eks. ved på en mere systematisk måde at løse problemer med materialeeffektivitet såsom holdbarhed og genanvendelighed.

¹⁹ COM(2015) 614 final

²⁰ COM(2018) 29 final

²¹ COM (2018) 28 final

²² COM(2017) 637 final

²³ COM (2018) 32 final

²⁴ COM(2016) 773 final

Erklæring fra Kommissionen om initiativer vedrørende den kollaborative økonomi

I tråd med handlingsplanen for den cirkulære økonomi²⁵ har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende den kollaborative økonomi. Som bebudet i sin meddelelse om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi²⁶ i juni 2016 vil Kommissionen fortsætte med at overvåge den økonomiske og reguleringsmæssige udvikling i den kollaborative økonomi med henblik på at tilskynde til udvikling af nye og innovative forretningsmodeller, samtidig med at der sikres passende forbrugerbeskyttelse og social beskyttelse.

²⁵ COM(2015) 614 final

²⁶ COM(2016) 356 final

Erklæring fra Kommissionen om mikroplast

I forbindelse med den europæiske strategi for plast i den cirkulære økonomi²⁷, som blev vedtaget for nylig, har Kommissionen forelagt en integreret tilgang til løsningen af problemerne med mikroplast, herunder mikropærer. Den har fokus på forebyggende tiltag og har til formål at mindske udledningen af mikroplast fra alle de vigtigste kilder – uanset om der er tale om produkter med bevidst tilsat mikroplast (f.eks. personlige plejeprodukter og maling), eller kilden er produktion eller brug af andre produkter (f.eks. oxo-plast, dæk, plastgranulat og tekstiler).

²⁷ COM (2018) 28 final

Erklæring fra Kommissionen om revisionen af forordningen om overførsel af affald og materialer, som er ophørt med at være affald

I forbindelse med den planlagte revision af forordning (EU) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, der skal foretages inden udgangen af 2020, vil Kommissionen overveje muligheden for at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende overførsel af materialer, som er ophørt med at være affald, i de tilfælde, hvor der på EU-plan ikke er fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør i henhold til artikel 6, stk. 2, i affaldsrammedirektivet.

Erklæring fra Kommissionen om foranstaltninger til at sikre behandling af affald før deponering

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald træffe foranstaltninger til at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg, og samtidig sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke hindrer opfyldelsen af målene i direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet) som revideret, navnlig for så vidt angår affaldshierarkiet, den særskilte indsamling af affald og målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat i dette direktiv.

På grundlag af den meningsudveksling, der fandt sted den 30. juni 2017 på mødet i ekspertgruppen for rammeaffaldsdirektivet, og i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-323/13 vil Kommissionen i de kommende måneder intensivere sin dialog med medlemsstaterne om de politiske foranstaltninger, der skal træffes på dette område.

Erklæring fra Kommissionen om proceduren for vedtagelse af gennemførelsesretsakter

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen kan vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Erklæring fra Kommissionen om adgang til data og rapporteringsforpligtelser

Kommissionen understreger, at det med henblik på at overvåge fremskridtet hen imod opnåelse af de nye mål for kommunalt affald og emballageaffald og i betragtning af de relevante revisionsklausuler, navnlig for at fastsætte mål for forebyggelse af fødevareraffald og for genanvendelse af olieaffald, er vigtigt, at medlovgiverne når til en fælles forståelse af, at medlemsstaterne sikrer, at rapporteringen af data i medfør af direktiverne 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald og 1999/31/EF om deponering af affald som ændrede vil dække året 2020.

Erklæring fra Polen**Hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne**

Polen noterer med beklagelse oplysningerne vedrørende den øgede hyppighed af indberetninger fra medlemsstaterne.

Udkastene til direktiver øger hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne fra hvert andet år til hvert år, hvilket aldrig er godkendt i mandatet. De foreslåede løsninger udgør en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. Polen støttede mandatet i maj 2017, forudsat at det tog højde for Polens anmodning vedrørende indberetningshyppighed.

Erklæring fra Grækenland

Grækenland støtter det overordnede kompromis, der blev nået under forhandlingerne om "affaldspakken", idet det anerkender den omhyggelige indsats, det krævede at nå til enighed, samt pakkens betydning inden for strategien for den cirkulære økonomi.

Dog er der i løbet af forhandlingerne blevet medtaget et antal vigtige bestemmelser, der ikke er sammenhængende ud fra et retligt synspunkt, eller som ikke bygger på en egentlig konsekvensanalyse, særlig:

artikel 9, stk. 1, niende led, og artikel 9, stk. 1a, om grænsefladen mellem REACH og affald samt manglen på henvisning til artikel 10, stk. 2 og 3 i vandrammedirektivet i:

artikel 11, stk. 1, om selektiv nedrivning,

artikel 18, stk. 3, om blandet farligt affald,

artikel 20 om særskilt indsamling af farligt affald fra husholdninger og

artikel 22, stk. 1, om bioaffald.

Det er vores opfattelse, at gennemførelsen af de nævnte bestemmelser sandsynligvis vil vise sig i praksis at være så stor en udfordring for virksomheder, den offentlige forvaltning og borgerne, at den endda vil virke imod hensigten, hvad angår det overordnede mål om at fremme den cirkulære økonomi på en bæredygtig måde.

Desuden er vi af den holdning, at det fulde finansielle ansvar skal bæres af ordningerne for udvidet producentansvar, og vi bemærker, at målet på 10 % for deponering af kommunalt affald senest i 2035/2040 ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de forskellige sociale forhold eller befolkningstætheden og de særlige forhold i medlemsstaterne og uvægerligt fører til øget forbrænding, hvilket er et utilfredsstillende resultat.

Endvidere opfordrer vi Kommissionen til på en systematisk og sammenhængende måde at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små fjerntliggende øer, som led i gennemførelsesforanstaltningerne i pakken og navnlig i det reviderede direktiv om deponering af affald samt i artikel 10, stk. 1, til artikel 10, stk. 3, og ovenstående bestemmelser i tilknytning hertil.

Erklæring fra Finland

Finland støtter målene og målsætningerne samt det samlede kompromis om "affaldspakken", som baner vejen for øget genanvendelse og en mere cirkulær økonomi.

Finland gentager dog sin bekymring over den manglende sammenhæng mellem de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald med hensyn til dens materialespecifikke mål (artikel 6, stk. 1, litra f) og h), i direktivet om emballage og emballageaffald).

Mere præcist mener Finland, at reduktionen i materialespecifikke mål ikke i tilstrækkelig grad var afspejlet i de samlede genanvendelsesmål. I forhold til Kommissionens forslag blev genanvendelsesmålet for træemballageaffald f.eks. reduceret med 35 procentpoint (fra 60 % til 25 %) i 2025 og med 45 procentpoint (fra 75 % til 30 %) i 2030. Alligevel forblev det samlede mål for 2025 det samme (65 %) som i Kommissionens forslag, og målet for 2030 blev reduceret med kun 5 procentpoint (fra 75 % til 70 %).

Finland finder også, at de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den kendsgerning, at medlemsstaternes evne til at nå målene i høj grad beror på andelen af visser former for emballagemateriale, der anvendes. I denne forbindelse er den endelige aftale særlig ugunstig for de medlemsstater, hvor anvendelsen af træemballagemateriale er udbredt, og hvor andelen af træemballageaffald af det samlede emballageaffald er betydelig.

For disse medlemsstater kan de samlede genanvendelsesmål kun opnås i praksis, hvis genanvendelsesandelen for træemballageaffald kan forhøjes til niveauer, der ligger klart over de materialespecifikke mål. Selv yderst effektiv genanvendelse af andre emballageaffaldsmaterialer (dvs. langt højere end deres materialespecifikke genanvendelsesmål) ville ikke kunne kompensere for en lavere genanvendelsesandel store effekt på træemballageaffald. Dette er selvmodsigende, eftersom genanvendelsesmålene for træemballageaffald bevidst blev fastsat på et lavere niveau på grund af det begrænsede genanvendelsespotentiale.

Finland beklager derfor, idet det endnu en gang understreger sit engagement i og sin støtte til affaldspakkens mål og målsætninger, at medlemsstaterne for så vidt angår de bindende overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald behandles forskelligt i forhold til andelen af visser former for emballagematerialer, der anvendes i forhold til den samlede mængde emballagematerialer.

Erklæringer fra Tyskland

Særskilt indsamling

1. Artikel 10, stk. 2, i det nuværende affaldsrammedirektiv fastsætter, at affald, hvis nyttiggørelseskravet i henhold til artikel 10, stk. 1 skal opfyldes, skal indsamles særskilt, "hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt". Ændringen af artikel 10, stk. 2, som der blev opnået enighed om i forbindelse med trilogien, har fjernet denne betingelse og i artikel 10, stk. 3, erstattet den med en særlig undtagelsesbestemmelse, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra kravet om særskilt indsamling på visse betingelser. Denne ændring af artikel 10 i affaldsrammedirektivet påvirker ikke alene de direkte forpligtelser, der påhviler producenter og indehavere, men også medlemsstaternes forpligtelse til at sikre særskilt indsamling af visse former for affald, opnå genanvendelseskvoter (artikel 11 i affaldsrammedirektivet) og gennemføre særskilt indsamling af bioaffald (artikel 22 i affaldsrammedirektivet).

Tyskland støtter affaldsdirektivets mål om at opnå en bæredygtig cirkulær økonomi både på EU-niveau og nationalt niveau. Alle berørte parter bør tage del i indsatsen for at opnå en cirkulær økonomi, hvorfor den cirkulære økonomi kræver et solidt retsgrundlag. Uanset affaldsrammedirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 10, stk. 3, påpeger Tyskland dog, at både traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og tysk forfatningsret fastsætter, at juridisk bindende forpligtelser, herunder navnlig forpligtelser til særskilt indsamling, kun kan pålægges affaldsproducenter og -indehavere, hvis de er forholdsmæssige, dvs. passende, nødvendige og hensigtsmæssige med henblik på at forbedre genanvendelsen.

2. Det samme gælder det nye forbud mod forbrænding af særskilt indsamlet affald i henhold til artikel 10, stk. 3a (nyt), i affaldsrammedirektivet og forbuddet mod deponering af sådant affald i henhold til det nye litra f) i artikel 5, stk. 3, i direktivet om deponering af affald. Disse forbud kan kun indføres over for affaldsproducenterne og -indehaverne, hvis de er forholdsmæssige. Endvidere kræver artikel 13 i affaldsrammedirektivet, at håndteringen af sådant affald foregår, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades.

Forpligtelsen til at indgive oplysninger til ECHA om artikler (artikel 9, stk. 1, nr. i), og stk. 2, i affaldsrammedirektivet)

Den bestemmelse, der blev indsat i niende led i artikel 9, stk. 1, nr. i), og i artikel 9, stk. 2, i den afsluttende fase af trilogforhandlingerne, og som fastsætter, at artikler, der indeholder meget problematiske stoffer i REACH-forordningens forstand, skal registreres i en database hos Det Europæiske Kemikalieagentur ECHA, rejser en række vidtrækkende spørgsmål, som skal afklares, før medlemsstaterne kan udarbejde regler, der er i overensstemmelse med bestemmelsen. For eksempel er der behov for en præcisering af, hvordan de pågældende artikler kan identificeres, så de kan registreres i en central database i en let tilgængelig form. Derudover er det nødvendigt at udarbejde fælles bestemmelser om, hvordan problemet med flere indsendelser af data for én og samme artikel, der må forventes i stort tal som resultat af udvidelsen af forpligtelserne til alle leverandører i forsyningskæden, håndteres.

Tyskland beklager, at denne bestemmelse, der vil kræve en betydelig indsats af alle parter, blev medtaget i udkastet uden den nødvendige forberedelse i henseende til indholdet og uden den konsekvensvurdering, der kræves i en så vanskelig sag. Tyskland kan kun tilslutte sig det overordnede kompromis, som der blev opnået enighed om under trilogproceduren. Tyskland anmoder Kommissionen om, i samråd med ECHA som det organ, der er ansvarligt for at føre databasen, at angive præcist, hvilke oplysninger der er nødvendige for at sætte ECHA og medlemsstaterne i stand til at gennemføre bestemmelsen på en passende måde, samtidig med at byrden herved reduceres til det absolut nødvendige. Skulle Kommissionen være af den opfattelse, at dette kræver yderligere ændringer af EU-retten, anmoder Tyskland Kommissionen om at forelægge de relevante udkast til bestemmelser herom.

<i>Affaldspakken: Direktiv om emballageaffald</i> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EØS-relevant tekst) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141-154	12/18	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Undlod at stemme: HU
--	-------	----------------------	---

Erklæring fra Kommissionen om en politikramme for den cirkulære økonomi

Kommissionen er fast besluttet på at sikre fuld gennemførelse af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi²⁸. For at følge fremskridtene hen mod den cirkulære økonomi har Kommissionen vedtaget en overvågningsramme²⁹, der er baseret på de eksisterende resultattavler for hhv. ressourceeffektivitet og råstoffer. Kommissionen gør også opmærksom på sit igangværende arbejde med en fodaftryksindikator for produkter og organisationer.

De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi, bidrager også til opfyldelsen af Unionens målsætninger for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i forbindelse med mål nr. 12 for bæredygtig udvikling. Det gør sig for eksempel gældende for strategien for plast³⁰ og forslaget om den lovbestemte garanti for forbrugsvarer, som er blevet ændret for nylig³¹.

Med hensyn til overensstemmelsen mellem Unionens lovrammer har Kommissionen også for nylig vedtaget en meddelelse med løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen³². I 2018 agter Kommissionen også at undersøge løsningsmodeller og indsatsmuligheder for at nå frem til en mere sammenhængende rammepolitik for de forskellige arbejdsområder inden for EU's produktpolitik med disse arbejdsområders respektive bidrag til den cirkulære økonomi for øje. Samspillet mellem lovgivning og erhvervslivets samarbejde om brug af biprodukter og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald vil også blive taget i betragtning i forbindelse med disse initiativer og opfølgning på dem.

For så vidt angår miljøvenligt design bekræfter Kommissionen, jf. arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019³³, sit stærke engagement i at sikre, at miljøvenligt design yder et mere markant bidrag til den cirkulære økonomi, f.eks. ved på en mere systematisk måde at løse problemer med materialeeffektivitet såsom holdbarhed og genanvendelighed.

²⁸ COM(2015) 614 final

²⁹ COM(2018) 29 final

³⁰ COM (2018) 28 final

³¹ COM(2017) 637 final

³² COM (2018) 32 final

³³ COM(2016) 773 final

Erklæring fra Kommissionen om initiativer vedrørende den kollaborative økonomi

I tråd med handlingsplanen for den cirkulære økonomi³⁴ har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende den kollaborative økonomi. Som bebudet i sin meddelelse om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi³⁵ i juni 2016 vil Kommissionen fortsætte med at overvåge den økonomiske og reguleringsmæssige udvikling i den kollaborative økonomi med henblik på at tilskynde til udvikling af nye og innovative forretningsmodeller, samtidig med at der sikres passende forbrugerbeskyttelse og social beskyttelse.

³⁴ COM(2015) 614 final

³⁵ COM(2016) 356 final

Erklæring fra Kommissionen om mikroplast

I forbindelse med den europæiske strategi for plast i den cirkulære økonomi³⁶, som blev vedtaget for nylig, har Kommissionen forelagt en integreret tilgang til løsningen af problemerne med mikroplast, herunder mikropærer. Den har fokus på forebyggende tiltag og har til formål at mindske udledningen af mikroplast fra alle de vigtigste kilder – uanset om der er tale om produkter med bevidst tilsat mikroplast (f.eks. personlige plejeprodukter og maling), eller kilden er produktion eller brug af andre produkter (f.eks. oxo-plast, dæk, plastgranulat og tekstiler).

³⁶ COM (2018) 28 final

Erklæring fra Kommissionen om revisionen af forordningen om overførsel af affald og materialer, som er ophørt med at være affald

I forbindelse med den planlagte revision af forordning (EU) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, der skal foretages inden udgangen af 2020, vil Kommissionen overveje muligheden for at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende overførsel af materialer, som er ophørt med at være affald, i de tilfælde, hvor der på EU-plan ikke er fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør i henhold til artikel 6, stk. 2, i affaldsrammedirektivet.

Erklæring fra Kommissionen om foranstaltninger til at sikre behandling af affald før deponering

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald træffe foranstaltninger til at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg, og samtidig sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke hindrer opfyldelsen af målene i direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet) som revideret, navnlig for så vidt angår affaldshierarkiet, den særskilte indsamling af affald og målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat i dette direktiv.

På grundlag af den meningsudveksling, der fandt sted den 30. juni 2017 på mødet i ekspertgruppen for rammeaffaldsdirektivet, og i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-323/13 vil Kommissionen i de kommende måneder intensivere sin dialog med medlemsstaterne om de politiske foranstaltninger, der skal træffes på dette område.

Erklæring fra Kommissionen om proceduren for vedtagelse af gennemførelsesretsakter

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen *kan* vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Erklæring fra Kommissionen om adgang til data og rapporteringsforpligtelser

Kommissionen understreger, at det med henblik på at overvåge fremskridtet hen imod opnåelse af de nye mål for kommunalt affald og emballageaffald og i betragtning af de relevante revisionsklausuler, navnlig for at fastsætte mål for forebyggelse af fødevareaffald og for genanvendelse af olieaffald, er vigtigt, at medlovgiverne når til en fælles forståelse af, at medlemsstaterne sikrer, at rapporteringen af data i medfør af direktiverne 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald og 1999/31/EF om deponering af affald som ændrede vil dække året 2020.

Erklæring fra Polen

I. Hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne

Polen noterer med beklagelse oplysningerne vedrørende den øgede hyppighed af indberetninger fra medlemsstaterne.

Udkastene til direktiver øger hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne fra hvert andet år til hvert år, hvilket aldrig er godkendt i mandatet. De foreslåede løsninger udgør en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. Polen støttede mandatet i maj 2017, forudsat at det tog højde for Polens anmodning vedrørende indberetningshyppighed.

II. Sandsynlighed for og gennemførlighed af visse genanvendelsesmål

For så vidt angår genanvendelsen af plastemballageaffald noterer Polen sig, at målet på 55 % i 2030 kan blive teknisk vanskeligt at nå på grund af visse materialers egenskaber.

Erklæring fra Grækenland

Grækenland støtter det overordnede kompromis, der blev nået under forhandlingerne om "affaldspakken", idet det anerkender den omhyggelige indsats, det krævede at nå til enighed, samt pakkens betydning inden for strategien for den cirkulære økonomi.

Dog er der i løbet af forhandlingerne blevet medtaget et antal vigtige bestemmelser, der ikke er sammenhængende ud fra et retligt synspunkt, eller som ikke bygger på en egentlig konsekvensanalyse, særlig:

artikel 9, stk. 1, niende led, og artikel 9, stk. 1a, om grænsefladen mellem REACH og affald samt manglen på henvisning til artikel 10, stk. 2 og 3 i vandrammedirektivet i:

artikel 11, stk. 1, om selektiv nedrivning,

artikel 18, stk. 3, om blandet farligt affald,

artikel 20 om særskilt indsamling af farligt affald fra husholdninger og

artikel 22, stk. 1, om bioaffald.

Det er vores opfattelse, at gennemførelsen af de nævnte bestemmelser sandsynligvis vil vise sig i praksis at være så stor en udfordring for virksomheder, den offentlige forvaltning og borgerne, at den endda vil virke imod hensigten, hvad angår det overordnede mål om at fremme den cirkulære økonomi på en bæredygtig måde.

Desuden er vi af den holdning, at det fulde finansielle ansvar skal bæres af ordningerne for udvidet producentansvar, og vi bemærker, at målet på 10 % for deponering af kommunalt affald senest i 2035/2040 ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de forskellige sociale forhold eller befolkningstætheden og de særlige forhold i medlemsstaterne og uvægerligt fører til øget forbrænding, hvilket er et utilfredsstillende resultat.

Endvidere opfordrer vi Kommissionen til på en systematisk og sammenhængende måde at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små fjerntliggende øer, som led i gennemførelsesforanstaltningerne i pakken og navnlig i det reviderede direktiv om deponering af affald samt i artikel 10, stk. 1, til artikel 10, stk. 3, og ovenstående bestemmelser i tilknytning hertil.

Erklæring fra Finland

Finland støtter målene og målsætningerne samt det samlede kompromis om "affaldspakken", som baner vejen for øget genanvendelse og en mere cirkulær økonomi.

Finland gentager dog sin bekymring over den manglende sammenhæng mellem de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald med hensyn til dens materialespecifikke mål (artikel 6, stk. 1, litra f) og h), i direktivet om emballage og emballageaffald).

Mere præcist mener Finland, at reduktionen i materialespecifikke mål ikke i tilstrækkelig grad var afspejlet i de samlede genanvendelsesmål. I forhold til Kommissionens forslag blev genanvendelsesmålet for træemballageaffald f.eks. reduceret med 35 procentpoint (fra 60 % til 25 %) i 2025 og med 45 procentpoint (fra 75 % til 30 %) i 2030. Alligevel forblev det samlede mål for 2025 det samme (65 %) som i Kommissionens forslag, og målet for 2030 blev reduceret med kun 5 procentpoint (fra 75 % til 70 %).

Finland finder også, at de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den kendsgerning, at medlemsstaternes evne til at nå målene i høj grad beror på andelen af visser former for emballagemateriale, der anvendes. I denne forbindelse er den endelige aftale særlig ugunstig for de medlemsstater, hvor anvendelsen af træemballagemateriale er udbredt, og hvor andelen af træemballageaffald af det samlede emballageaffald er betydelig.

For disse medlemsstater kan de samlede genanvendelsesmål kun opnås i praksis, hvis genanvendelsesandelen for træemballageaffald kan forhøjes til niveauer, der ligger klart over de materialespecifikke mål. Selv yderst effektiv genanvendelse af andre emballageaffaldsmaterialer (dvs. langt højere end deres materialespecifikke genanvendelsesmål) ville ikke kunne kompensere for en lavere genanvendelsesandel store effekt på træemballageaffald. Dette er selvmodsigende, eftersom genanvendelsesmålene for træemballageaffald bevidst blev fastsat på et lavere niveau på grund af det begrænsede genanvendelsespotentiale.

Finland beklager derfor, idet det endnu en gang understreger sit engagement i og sin støtte til affaldspakkens mål og målsætninger, at medlemsstaterne for så vidt angår de bindende overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald behandles forskelligt i forhold til andelen af visser former for emballagematerialer, der anvendes i forhold til den samlede mængde emballagematerialer.

Erklæringer fra Tyskland

Særskilt indsamling

1. Artikel 10, stk. 2, i det nuværende affaldsrammedirektiv fastsætter, at affald, hvis nyttiggørelseskravet i henhold til artikel 10, stk. 1 skal opfyldes, skal indsamles særskilt, "hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt". Ændringen af artikel 10, stk. 2, som der blev opnået enighed om i forbindelse med trilogien, har fjernet denne betingelse og i artikel 10, stk. 3, erstattet den med en særlig undtagelsesbestemmelse, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra kravet om særskilt indsamling på visse betingelser. Denne ændring af artikel 10 i affaldsrammedirektivet påvirker ikke alene de direkte forpligtelser, der påhviler producenter og indehavere, men også medlemsstaternes forpligtelse til at sikre særskilt indsamling af visse former for affald, opnå genanvendelseskvoter (artikel 11 i affaldsrammedirektivet) og gennemføre særskilt indsamling af bioaffald (artikel 22 i affaldsrammedirektivet).

Tyskland støtter affaldsdirektivets mål om at opnå en bæredygtig cirkulær økonomi både på EU-niveau og nationalt niveau. Alle berørte parter bør tage del i indsatsen for at opnå en cirkulær økonomi, hvorfor den cirkulære økonomi kræver et solidt retsgrundlag. Uanset affaldsrammedirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 10, stk. 3, påpeger Tyskland dog, at både traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og tysk forfatningsret fastsætter, at juridisk bindende forpligtelser, herunder navnlig forpligtelser til særskilt indsamling, kun kan pålægges affaldsproducenter og -indehavere, hvis de er forholdsmæssige, dvs. passende, nødvendige og hensigtsmæssige med henblik på at forbedre genanvendelsen.

2. Det samme gælder det nye forbud mod forbrænding af særskilt indsamlet affald i henhold til artikel 10, stk. 3a (nyt), i affaldsrammedirektivet og forbuddet mod deponering af sådant affald i henhold til det nye litra f) i artikel 5, stk. 3, i direktivet om deponering af affald. Disse forbud kan kun indføres over for affaldsproducenterne og -indehaverne, hvis de er forholdsmæssige. Endvidere kræver artikel 13 i affaldsrammedirektivet, at håndteringen af sådant affald foregår, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades.

Forpligtelsen til at indgive oplysninger til ECHA om artikler (artikel 9, stk. 1, nr. i), og stk. 2, i affaldsrammedirektivet)

Den bestemmelse, der blev indsat i niende led i artikel 9, stk. 1, nr. i), og i artikel 9, stk. 2, i den afsluttende fase af trilogforhandlingerne, og som fastsætter, at artikler, der indeholder meget problematiske stoffer i REACH-forordningens forstand, skal registreres i en database hos Det Europæiske Kemikalieagentur ECHA, rejser en række vidtrækkende spørgsmål, som skal afklares, før medlemsstaterne kan udarbejde regler, der er i overensstemmelse med bestemmelsen. For eksempel er der behov for en præcisering af, hvordan de pågældende artikler kan identificeres, så de kan registreres i en central database i en let tilgængelig form. Derudover er det nødvendigt at udarbejde fælles bestemmelser om, hvordan problemet med flere indsendelser af data for én og samme artikel, der må forventes i stort tal som resultat af udvidelsen af forpligtelserne til alle leverandører i forsyningskæden, håndteres.

Tyskland beklager, at denne bestemmelse, der vil kræve en betydelig indsats af alle parter, blev medtaget i udkastet uden den nødvendige forberedelse i henseende til indholdet og uden den konsekvensvurdering, der kræves i en så vanskelig sag. Tyskland kan kun tilslutte sig det overordnede kompromis, som der blev opnået enighed om under trilogproceduren. Tyskland anmoder Kommissionen om, i samråd med ECHA som det organ, der er ansvarligt for at føre databasen, at angive præcist, hvilke oplysninger der er nødvendige for at sætte ECHA og medlemsstaterne i stand til at gennemføre bestemmelsen på en passende måde, samtidig med at byrden herved reduceres til det absolut nødvendige. Skulle Kommissionen være af den opfattelse, at dette kræver yderligere ændringer af EU-retten, anmoder Tyskland Kommissionen om at forelægge de relevante udkast til bestemmelser herom.

<i>Forordning om økologisk landbrug</i> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1-92	62/17	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Imod: CZ, CY, LT, SK, FI Undlod at stemme: BE, HU, AT
Erklæringer fra Kommissionen <u>Kommissionens erklæring om midlertidige forsøg med økologiske sorter</u> Kommissionen erkender, at der er behov for at fastlægge betingelser for, hvordan økologiske sorter, der er egnede til økologisk produktion, skal udvikles. Med henblik på fastlæggelsen af kriterierne for beskrivelse af kendetegnene for "økologiske sorter, der er egnede til økologisk produktion", samt fastlæggelsen af betingelserne, som "økologiske sorter, der er egnede til produktion" kan produceres under med henblik på markedsføring, vil Kommissionen senest seks måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse tilrettelægge et midlertidigt forsøg. Med det midlertidige forsøg vil der blive opstillet kriterier for beskrivelsen af selvstændighed, ensartethed, stabilitet og, hvis det er relevant, værdien med henblik på dyrkning og anvendelse af økologiske sorter, der er egnede til økologisk produktion, og de øvrige markedsføringsbetingelser, såsom mærkning og emballering, vil blive behandlet. I betingelserne og kriterierne vil der blive taget højde for det økologiske landbrugs specifikke behov og formål, såsom forbedring af den genetiske mangfoldighed, sygdomsresistens og tilpasning til jord- og klimaforhold. Der vil blive udarbejdet årlige rapporter for at overvåge, hvilke fremskridt der gøres med det midlertidige forsøg. I forbindelse med et sådant forsøg, som skal have en løbetid på syv år og omfatte tilstrækkelige mængder, kan medlemsstaterne fritages fra visse forpligtelser i henhold til direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/53/EF, 2002/54/EF, 2002/55/EØF, 2002/56/EØF, 2002/57/EØF, 2008/72/EØF og 2008/90/EF. Kommissionen vil vurdere resultaterne af forsøget med henblik på at foreslå en ændring af kravene i den horisontale lovgivning om markedsføring af frø og andet planteforneringsmateriale til karakteristika for "økologiske sorter, der er egnede til produktion".			

Kommissionens erklæring om artikel 55

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen kan vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Erklæring fra Frankrig

Frankrig ønskede et højere ambitionsniveau vedrørende anvendelse af hjælpestoffer, synergister og adjuvanter i økologisk produktion. Det kan godtage den endelige tekst, eftersom det stadig vil være muligt på nationalt plan at forbyde anvendelse af visse stoffer, hvis de ikke er i overensstemmelse med principperne og målene for økologisk produktion.

Frankrig anmoder Kommissionen om at sikre opfølgning af gennemførelsen af artikel 9, stk. 3, og indvirkningen heraf på økologisk produktion. Hvis det viser sig, at gennemførelsen af artikel 9, stk. 3, andet afsnit, vil påvirke den økologiske sektors integritet, bør Kommissionen foreslå Rådet og Parlamentet en passende regelændring.

Endelig ønsker Frankrig at minde om, at det fortsat finder det vigtigt, at gennemførelsen af forordningen på europæisk og nationalt plan fuldt ud når de mål, som forordningen forfølger, navnlig for så vidt angår kontrolordningens soliditet. Frankrig minder i øvrigt om sine erklæringer, der er optaget som bilag til referatet for møderne i CSA den 27. februar og den 29. maj 2017.

Erklæring fra Sverige

Sverige støtter vedtagelsen af den nye forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter. Forordningen skaber et langsigtet regelsæt for den økologiske sektor. Sverige beklager, at dele af regelsættet vil hindre udvidelse af visse produktionsformer, blandt andre udvikling for visse drivhusvirksomheder ved at begrænse et større areal. Forordningen skaber i visse tilfælde hindringer for innovation, hvilket på sigt kan begrænse sektorens udvikling. Sverige vil fortsat arbejde for en positiv udvikling af økologisk landbrug og ser frem til Kommissionens rapport om anvendelsen af afgrænsede bede inden for økologisk landbrug. Videnskabelige fakta, som tager hensyn til medlemsstaternes geografiske forskelle og forskellige klima, skal danne grundlag for udformning af reglerne for drivhusvirksomheder.

Erklæring fra Den Tjekkiske Republik

Den Tjekkiske Republik er bekymret over det endelige forslag om økologisk regulering. Vi er skuffede over, at den oprindelige hensigt med reformen, nemlig at forenkle og harmonisere reglerne for økologiske erhvervsdrivende i hele EU, ikke er realiseret. Desuden er vi bange for, at inkonsekvensen i den tekst, der nu foreligger, kan føre til, at forbrugerne mister tillid til økologimærkningen.

Den Tjekkiske Republik beklager endvidere dybt beslutningen om at udsætte løsningen af spørgsmålet om forekomst af restkoncentrationer af pesticider i økologiske produkter, som blev anset for at være et af de væsentlige spørgsmål i den nuværende reform. Dette sender den bekymrende besked til forbrugerne, at deres forventninger om, at økologiske produkter ikke indeholder restkoncentrationer af pesticider, ikke nødvendigvis opfyldes.

Vi mener, at aftalen er et tilbageskridt, som underminerer videreudvikling af sektoren.

Erklæring fra Litauen

Litauen bemærker, at forslaget stadig indeholder en mangelfuld bestemmelse, som ikke opfylder forbrugernes forventninger, idet den gør det muligt at udsætte en beslutning om grænsen for stoffer, der ikke er tilladt i økologisk produktion, til en senere dato. Det nuværende forslag vil skuffe de forbrugere i EU, som vælger økologiske produkter på grund af deres særlige produktionsmåde, dvs. som "rene" produkter uden pesticider.

Vi bemærker også, at forslaget ikke formår at sikre EU-harmonisering af kravene i forslaget. Som følge af at der skulle opnås enighed for enhver pris, indeholder forslaget en række undtagelser, som medlemsstaterne hver især kan vælge at indføre, og andre undtagelser, som kun er fastsat for bestemte medlemsstater, hvilket fører til ulige konkurrencevilkår på markedet.

Af ovennævnte grunde er Litauen imod teksten til forslaget om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter.

<i>Forordning om typegodkendelse</i> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EØS-relevant tekst) EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1-218	73/17	Kvalificeret flertal	Alle medlemsstaterne stemte for, bortset fra: Undlod at stemme: CZ, DE, LV, SK
Erklæringer fra Europa-Kommissionen <u>Forbindelsen mellem de forskellige EU-databaser og nationale databaser (artikel 9a)</u> Kommissionen deler lovgiverens synspunkt om, at der bør sikres en sammenkobling mellem de forskellige databaser, der anvendes til typegodkendelse og markedsovervågning. Da nogle databaser forvaltes individuelt af medlemsstaterne, vil en vellykket sammenkobling afhænge af, om medlemsstaterne samarbejder fuldt ud. <u>Ny aftale for forbrugere</u> Kommissionen ser med bekymring på situationer med mange skadelidte, hvor forbrugernes interesser rammes – som illustreret ved afsløringerne i september 2015 af bilfabrikanternes omgåelse af emissionsstandarderne for visse luftforureningskilder – og mener, at de eksisterende nationale procedurer til sikring af en passende klageadgang for forbrugerne i sådanne situationer er begrænset. Kommissionen vedtog den 11. april 2018 et forslag om adgang til indbringelse af sager til varetagelse af forbrugernes kollektive interesser [COM(2018) 184] som led i pakken om en ny aftale for forbrugere for at give godkendte organisationer beføjelse til at varetage forbrugerinteresser og sikre medlemsstaternes forbrugermyndigheder øgede sanktionsbeføjelser. Når dette forslag er vedtaget, vil ofre for urimelig handelspraksis, som f.eks. vildledende reklame fra bilfabrikanter, der ikke er i overensstemmelse med Unionens rammebestemmelser om typegodkendelse af køretøjer eller miljølovgivning, kunne få kollektiv adgang til retsmidler.			

De obligatoriske markedstilsyn foretaget af Kommissionen (artikel 9)

Kommissionen glæder sig over, at lovgiveren bekræftede de markedstilsyn, som skal foretages af Kommissionen. Nu er det afgørende, at lovgiveren også sikrer, at denne aktivitet finansieres hensigtsmæssigt, navnlig i forbindelse med Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme.

Status quo for restkøretøjer (artikel 47)

Kommissionen beklager, at den fremtidige lovgivning for restkøretøjer, i stedet for en EU-procedure, fortsat vil fastholde status quo med en national procedure, som er bebyrdende for importører, køretøjsfabrikanter og de nationale og regionale myndigheder. Den eksisterende procedure har ingen sikkerheds- eller miljømæssig merværdi og skaber problemer for det indre marked for brugte køretøjer. **Bestemmelser for udvalgsarbejdet**

For så vidt angår udvalgsbestemmelserne understreger Kommissionen, at det er i modstrid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen kan vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsmæssig" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

Fjernelse af Kommissionens delegerede beføjelse til at regulere prøvning af CO₂-manipulationsanordninger efter ibrugtagning (artikel 91)

Kommissionen beklager, at det oprindelige forslag fra Kommissionen om at regulere overensstemmelsen af CO₂-emissioner efter ibrugtagning ved gennemførelseslovgivning ikke blev støttet af medlovgiverne. Dette vil yderligere forsinke indførelsen af en procedure for vurdering af overensstemmelse efter ibrugtagning, hvilket er et afgørende element i sikringen af, at de enkelte køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrugsværdier er pålidelige. Kommissionen har inkluderet et lignende mandat i sit forslag til nye CO₂-emissionsstandarder for lette køretøjer, som blev vedtaget den 8. november 2017 og opfordrer medlovgiverne til at støtte det.

Erklæring fra Den Tjekkiske Republik og Letland

Den Tjekkiske Republik og Letland er helt enige i behovet for revision af rammerne for typegodkendelse af motorkøretøjer, systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer med henblik på at sikre en høj grad af sikkerhed og beskyttelse af sundhed og miljø.

Den Tjekkiske Republik og Letland støtter målsætningerne og principperne i den nye forordning såsom effektiv markedsovervågning, klare og harmoniserede tilbagekaldelses- og beskyttelsesprocedurer, velfungerende tekniske tjenester, tættere koordinering mellem nationale myndigheder og ensartet anvendelse af reglerne vedrørende typegodkendelse. Effektive markedsovervågningssystemer bør først og fremmest være baseret på et princip om risikovurdering.

Den Tjekkiske Republik og Letland er fortsat kritiske over for den påståede merværdi af Kommissionens supplerende tilsyn med nationale typegodkendende myndigheder som aftalt i teksten til artikel 9a som følge af trilogerne med Europa-Parlamentet. Kommissionens vurdering af de typegodkendende myndigheder kan ikke anses for at være nødvendig og forholdsmæssig med henblik på opfyldelse af forordningens mål. Tværtimod, ud over at påføre systemet unødigt bureaukrati underminerer en sådan mekanisme selve principperne i EU's typegodkendelsessystem. Artikel 9a griber ind i de nationale myndigheders aktiviteter, der hører under medlemsstaternes kompetence. Ved ikke at respektere de nationale typegodkendende myndigheders beføjelser undermineres tilliden til og respekten for EU's typegodkendelsessystem som sådan. Desuden vil en sådan vurdering overlappe peerevalueringssystemet og øge den allerede betydelige administrative byrde for myndighederne.

Den Tjekkiske Republik og Letland er derudover af den opfattelse, at teksten til artikel 90 er af allerstørste betydning, da den fastsætter EU's bødemekanisme, der har en direkte indvirkning på fabrikkerne. Derfor bør proceduren for og metoderne til beregning og opkrævning af administrative bøder vedtages ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

Erklæring fra Tyskland

Forbundsregeringen vil gerne takke alle interessenter for det foreliggende udkast til forordning om typegodkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil. Tyskland støtter revisionen af rammedirektivet om typegodkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og af systemer, komponenter og separate tekniske enheder med henblik på at sikre en høj grad af færdselssikkerhed og beskyttelse af sundhed og miljø. Dette gælder navnlig indførelsen af obligatorisk markedsovervågning, medlemsstaternes oplysningspligt og den strengere overvågning af tekniske tjenester, som udfører køretøjsprøvning i forbindelse med typegodkendelse.

Forbundsregeringen finder imidlertid, at udkastet til forordning ikke er tilstrækkelig vidtrækkende. Målet er, at reglerne for typegodkendelse og markedsovervågning forbedres og tilliden til europæisk typegodkendelseslovgivning genoprettes. Under drøftelserne har Tyskland fremsat en lang række forslag, som går videre end det nuværende forslag og bidrager til at gøre det utvetydigt, klart og anvendeligt. Forbundsregeringen beklager, at visse grundlæggende krav fra Tyskland ikke er blevet medtaget i det foreliggende udkast til forordning. Dette gælder især følgende aspekter:

- specificering af reglerne for typegodkendelse og markedsovervågning med en klart defineret procedure for produkter, der ikke opfylder kravene
- forslag fra forbundsregeringen om at oprette en clearinginstans, der som ekspertorgan forbereder en afgørelse inden for klart fastsatte tidsfrister i tilfælde af tvister
- indførelse af et rotationssystem for tekniske tjenester med henblik på kvalitetsforbedring. I overensstemmelse med "fire-øjne-princippet" bør en anden teknisk tjeneste udføre stikprøvekontroller og derved højne typegodkendelsernes kvalitet
- erstatning af reglerne for restkøretøjer med overensstemmelsesattester for førstegangsregistreringer, der efter udstedelse er gyldige i et ubegrænset tidsrum.
- Tyskland vedbliver også med at slå til lyd for administrativ overvågning af CO₂-emissioner og kontrol af brændselsforbruget ved faktisk kørsel, da disse spørgsmål er udgået i det foreliggende forslag. Forbundsregeringen anser det for vigtigt, at denne foranstaltning snarest gennemføres.

IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER	
RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
<i>Rådets afgørelse om EU's holdning i OTIF-RID-udvalget (30. maj 2018)</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/768 af 22. maj 2018 om fastsættelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 55. møde i Ekspertkomitéen for befordring af farligt gods nedsat af Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer for så vidt angår visse ændringer af tillæg C til konventionen om internationale jernbanebefordringer EUT L 129 af 25.5.2018, s. 77-79	7209/18
<i>Datoer for valg til Europa-Parlamentet 2019</i> Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2018/767 af 22. maj 2018 om fastsættelse af perioden for det ottende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet EUT L 129 af 25.5.2018, s. 76-76	7162/18
<i>Revision af henstillingen om nøglekompetencer for livslang læring</i> Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring (EØS-relevant tekst) EUT C 189 af 4.6.2018, s. 1-13	9009/18
<i>Henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen</i> Rådets henstilling af 22. maj 2018 om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen EUT C 195 af 7.6.2018, s. 1-5	9010/18

Rådets konklusioner om at arbejde hen imod en vision om et europæisk uddannelsesområde	9012/18
Rådets konklusioner om unges rolle i opbygningen af et sikkert, sammenhængende og harmonisk samfund i Europa	9013/18
Rådets konklusioner om unges rolle i tacklingen af de demografiske udfordringer i Den Europæiske Union	9014/18
Rådets konklusioner om behovet for at fremhæve kulturarven i alle politikker i EU	9015/18
Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om fremme af EU's fælles værdier gennem sport	9016/18
3618. samling i Rådet for den Europæiske Union (udenrigsanliggender) den 22. maj 2018 i Bruxelles	
IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER	
RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
<i>Rådets konklusioner om Revisionsrettens særberetning om bistand til Myanmar/Burma</i> Rådets konklusioner om Revisionsrettens særberetning nr. 4/2018 om EU's bistand til Myanmar/Burma	8952/18
<i>Rådets afgørelse om holdningen i Det Blandede EØS-udvalg til en ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder (budgetpost - Gennemførelse og udvikling af det indre marked for finansielle tjenesteydelser)</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/776 af 22. maj 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder (budgetpost 12 02 01: "Gennemførelse og udvikling af det indre marked for finansielle tjenesteydelser") (EØS-relevant tekst) EUT L 131 af 29.5.2018, s. 12-13	8187/18

<i>Rådets afgørelse om holdningen i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af protokol 31 til EØS-aftalen (Unionens forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning)</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/777 af 22. maj 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder (budgetpost 02 04 77 03: "Forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning") (EØS-relevant tekst) EUT L 131 af 29.5.2018, s. 14-15	8190/18
<i>Rådets afgørelse om holdningen i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder (budgetpost 04 03 01 03 - Socialsikring)</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/786 af 22. maj 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder (Budgetpost 04 03 01 03: "Fri bevægelighed for arbejdstagere, koordinering af socialsikringsordninger og foranstaltninger for migranter, herunder migranter fra tredjelande") (EØS-relevant tekst) EUT L 132 af 30.5.2018, s. 45-47	8194/18
<i>Rådets afgørelse i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen (EMIR – Niveau 2-retsakter)</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/817 af 22. maj 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen (EMIR – Niveau 2-retsakter) EUT L 137 af 4.6.2018, s. 7-22	7438/18
Rådets konklusioner om energi og udvikling	8954/18

<i>Konklusioner om investeringer i bæredygtig udvikling og årsrapport 2018 om EU's udviklingsbistandsmål</i> Rådets konklusioner om "Investeringer i bæredygtig udvikling" og årsrapport 2018 til Det Europæiske Råd om EU's udviklingsbistandsmål	8959/18
<i>Konklusioner om årsrapport om EU's EFT'er</i> Rådets konklusioner om årsrapporten om gennemførelsen af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil i 2016	8960/18
<i>Forbindelserne med Mexico - Kroatiens tiltrædelse og midlertidig anvendelse af den tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem EU og Mexico</i> Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne og midlertidig anvendelse af tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union	15380/17
<i>Forbindelserne med Mexico - Kroatiens tiltrædelse og midlertidig anvendelse af den tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem EU og Mexico</i> Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af den tredje tillægsprotokol til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union	15383/17

<i>Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages i Det Fælles Råd EU-Mexico, der er nedsat ved aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union</i> Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Fælles Råd EU-Mexico, der er nedsat ved aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side, for så vidt angår ændring af det fælles råds afgørelse nr. 2/2000 og 2/2001 for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union	15376/17
<i>Forhandlinger om frihandelsaftaler med Australien og New Zealand</i> Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Australien om en frihandelsaftale	7663/18
<i>Forhandlinger om frihandelsaftaler med Australien og New Zealand</i> Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med New Zealand om en frihandelsaftale	7661/18
Rådets konklusioner om forhandling om og indgåelse af EU's handelsaftaler	9120/18

3619. samling i Rådet for Den Europæiske Union (økonomi og finans) den 25. maj 2018 i Bruxelles**LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER**

RETSAKT	DOKUMENT	AFSTEMNINGSREGEL	STEMMER
<i>Ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår udveksling af oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger</i> Rådets direktiv (EU) 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger EUT L 139 af 5.6.2018, s. 1-13	7160/18	Enstemmighed	Alle medlemsstaterne stemte for

Erklæring fra Rådet

For at sikre lige vilkår med hensyn til en effektiv udveksling af oplysninger og fuld gennemsigtighed for så vidt angår omgåelse af den fælles indberetningsstandard giver Rådet sin fulde politiske støtte til en international indsats med henblik på generel indførelse af oplysningspligt for at tackle ordninger til unddragelse af den fælles indberetningsstandard og uigennemsigtige strukturer.

Erklæring fra Tyskland

Det er Forbundsrepublikken Tysklands opfattelse, at den nationale ret til fortrolighed mellem advokat og klient i Tyskland også gælder for revisorer, skatterådgivere og statsautoriserede revisorer på samme måde som for advokater.

IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER	
RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
<i>Ungarns momsfrigtagelse for levering af varer og tjenesteydelser</i> Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/789 af 25. maj 2018 om at give Ungarn tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem EUT L 134 af 31.5.2018, s. 10-11	8045/18
<i>Konklusioner om Revisionsrettens særberetning om Grækenland</i> Rådets konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 17/2017: "Kommissionens intervention i den græske finanskrisen"	8665/18
<i>Konklusioner om god forvaltningsskik på skatteområdet med henblik på aftaler med tredjelande</i> Rådets konklusioner om EU's standardbestemmelse om god forvaltning på skatteområdet med henblik på aftaler med tredjelande	9294/18
<i>Det europæiske semester 2018</i> Rådets konklusioner om de dybdegående undersøgelser for 2018 og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2017	9354/18
Erklæring fra Ungarn Ungarn er af den opfattelse, at Rådets konklusioner om de dybdegående undersøgelser og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2017 bør tage hensyn til resultatet af drøftelserne på Det Europæiske Råds møder i december 2017 og marts 2018 i forhold til EU's sociale dimension. Da der ikke blev opnået enighed på disse møder i Det Europæiske Råd med hensyn til at integrere den europæiske søjle for sociale rettigheder i processen med det europæiske semester, kan Ungarn ikke acceptere en KONKLUSION, hvori det FASTSÆTTES, at Kommissionen har inkorporeret den europæiske søjle for sociale rettigheder i landerapporterne. Som følge heraf er Ungarn ikke enig i ordlyden af punkt 17 i Rådets konklusioner og undlader at stemme for vedtagelse heraf.	
Rådets konklusioner om de offentlige finansers bæredygtighed på baggrund af befolkningens aldring	9356/18

3620. samling i Rådet for Den Europæiske Union (konkurrenceevne (det indre marked, industri, forskning og rummet)) den 28.-29. maj 2018 i Bruxelles

IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER

RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
<i>Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde med Den Libanesiske Republik om partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA)</i> Rådets afgørelse (EU) 2018/826 af 28. maj 2018 om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik, som fastsætter vilkårene og betingelserne for Den Libanesiske Republiks deltagelse i partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) EUT L 140 af 6.6.2018, s. 1-2	11967/17
<i>Rådets afgørelse om EU's holdning i Den Blandede Veterinærkomité mellem EU og Schweiz</i> Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Blandede Veterinærkomité, som er nedsat ved aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter, vedrørende afgørelse nr. 1/2017 om ændring af appendiks 6 til bilag 11 til aftalen	14048/17

<i>Rådets gennemførelsesafgørelse om en bod, der pålægges Østrig</i> Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/818 af 28. maj 2018 om en bod, der pålægges Østrig for manipulation af gældsdata i delstaten Salzburg EUT L 137 af 4.6.2018, s. 23-24	9140/17
Erklæring fra Kommissionen Med henblik på sund økonomisk styring i Unionen er det af afgørende betydning, at medlemsstaternes data vedrørende underskud og gæld er pålidelige, som anerkendt ved vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011. Når der pålægges en bod, skal princippet om ligebehandling overholdes med henvisning til tidligere tilfælde. Selv om Kommissionen glæder sig over, at Rådet ikke bestrider hverken Kommissionens eneret til at foretage undersøgelserne eller de faktuelle forhold, beklager Kommissionen de forhold, der har medført, at Rådet har reduceret boden. Kommissionen finder ikke, at "vanskelighederne som følge af de faktiske omstændigheders kompleksitet" er en relevant begrundelse for at reducere boden, hverken i dette tilfælde eller i potentielle fremtidige tilfælde.	
Rådets konklusioner om den europæiske åbne videnskabscloud	9291/18
Rådets konklusioner om fremskyndelse af udveksling af viden i EU	9507/18

3621. samling i Rådet for den Europæiske Union (udenrigsanliggender) den 28. maj 2018 i Bruxelles**IKKELOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER**

RETSAKT	DOKUMENT/ERKLÆRINGER
<i>Restriktive foranstaltninger over for Syrien - revision - Afgørelse og gennemførelsesforordning</i> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien EUT L 131 af 29.5.2018, s. 16-22	8200/18
<i>Restriktive foranstaltninger over for Syrien - revision - Afgørelse og gennemførelsesforordning</i> Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien EUT L 131 af 29.5.2018, s. 1-7	8201/18
Konklusioner om et styrket EU-sikkerhedssamarbejde i og med Asien	8941/18
<i>Konklusioner om valgobservationsmissioner - der er gjort en indsats for at følge op på anbefalingerne, men der er behov for bedre overvågning (Revisionsrettens særberetning nr. 22/2017)</i> Rådets konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 22/2017: "Valgobservationsmissioner - der er gjort en indsats for at følge op på anbefalingerne, men der er behov for bedre overvågning"	9121/18
<i>Konklusioner om en EU-holdning vedrørende bekæmpelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben (SALW)</i> Rådets konklusioner om en EU-holdning vedrørende bekæmpelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben i lyset af tredje konference til gennemgang af gennemførelsen af FN's handlingsprogram vedrørende håndvåben og lette våben (den 18.-29. juni 2018 i New York)	8978/18
Rådets konklusioner om styrkelse af den civile FSFP	9288/18
Rådets konklusioner om Venezuela	9167/18

Vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter efter Europa-Parlamentets andenbehandling (den 28.-31. maj 2018 i Strasbourg)**LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER**

RETSAKT	DOKUMENT	AFSTEMNINGSREGEL	STEMMER
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og af forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union EUT L 143 af 7.6.2018, s. 1-18	24/18 (9475/18)	Ikke relevant	Ikke relevant